

Handwritten Persian text in various styles, including a circular stamp on the left and a ruler placed vertically on the right side of the page.

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: فرهنگ العربی
مؤلف: جمال‌الدین مستوفی
موضوع: لغت و ادبیات
شماره ثبت کتاب: ۷۶۳۸۰
شماره قفسه: ۵۴۹۳

۷۵۷۸
۲۱۷۸

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۱۷۸

Handwritten Persian text, similar to the top-left page, with a ruler placed vertically on the right side of the page.

بازرسی شد
۲۶ - ۲۷

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: فرهنگ العربی
مؤلف: جمال‌الدین مستوفی
موضوع: لغت و ادبیات
شماره ثبت کتاب: ۷۶۳۸۰
شماره قفسه: ۵۴۹۳

۷۵۷۸
۲۱۷۸

بازدید شد
۱۳۸۲

۲۱۷۸

Handwritten notes in Persian script, including the title "کتابخانه مجلس شورای ملی" (Library of the National Consultative Assembly) and various signatures and dates.

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: فرهنگ العربی

مؤلف: حرالدین مستوفی

موضوع: ...

شماره ثبت کتاب: ۷۶۴۸۰

شماره قفسه: ۷۵۷۸

۵۲۶۲

Handwritten notes in Persian script, including the title "کتابخانه مجلس شورای ملی" and various signatures and dates.

Handwritten notes in Persian script, including the title "کتابخانه مجلس شورای ملی" and various signatures and dates.

Handwritten notes in Persian script, including the title "کتابخانه مجلس شورای ملی" and various signatures and dates.

[illegible]

جسٹس مول

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

3

1

مزارم از دستان درخشان و دستان فرخنده است مرقعش طلای انبیا ۴

[illegible]

9

عم

[illegible]

از نظر الدین فارابی درین دین گفته **فصل در چهارم** که از مشرق برآوردند سر عالم را بر سر
در قیاسی که با یکتا است چون عالمی بود و چون حوزا و ملک است و خلیفه ازین و عزیر و
حبیب و دلا و صحت و در هر یکی از اینها هر چه در جهت دقیقه مقصود و هر چه در جهت نفع
و در جهت نایب نسبت یافته و دانه و غایب و فاسد کرده اند اما در تقاریر و وایلد و قوت از ناکند
الکارد و صافتر نامه بنکال اربع بقول ابن حیان الفراعین زمین صد و نفرینک و نلک شریف و
باشد **۴۴** شش هزار و باضد و هجده و نمرک بود **۴۵** و **۴۶** و **۴۷** و **۴۸** و **۴۹** و **۵۰** و **۵۱** و **۵۲** و **۵۳** و **۵۴** و **۵۵** و **۵۶** و **۵۷** و **۵۸** و **۵۹** و **۶۰** و **۶۱** و **۶۲** و **۶۳** و **۶۴** و **۶۵** و **۶۶** و **۶۷** و **۶۸** و **۶۹** و **۷۰** و **۷۱** و **۷۲** و **۷۳** و **۷۴** و **۷۵** و **۷۶** و **۷۷** و **۷۸** و **۷۹** و **۸۰** و **۸۱** و **۸۲** و **۸۳** و **۸۴** و **۸۵** و **۸۶** و **۸۷** و **۸۸** و **۸۹** و **۹۰** و **۹۱** و **۹۲** و **۹۳** و **۹۴** و **۹۵** و **۹۶** و **۹۷** و **۹۸** و **۹۹** و **۱۰۰** و **۱۰۱** و **۱۰۲** و **۱۰۳** و **۱۰۴** و **۱۰۵** و **۱۰۶** و **۱۰۷** و **۱۰۸** و **۱۰۹** و **۱۱۰** و **۱۱۱** و **۱۱۲** و **۱۱۳** و **۱۱۴** و **۱۱۵** و **۱۱۶** و **۱۱۷** و **۱۱۸** و **۱۱۹** و **۱۲۰** و **۱۲۱** و **۱۲۲** و **۱۲۳** و **۱۲۴** و **۱۲۵** و **۱۲۶** و **۱۲۷** و **۱۲۸** و **۱۲۹** و **۱۳۰** و **۱۳۱** و **۱۳۲** و **۱۳۳** و **۱۳۴** و **۱۳۵** و **۱۳۶** و **۱۳۷** و **۱۳۸** و **۱۳۹** و **۱۴۰** و **۱۴۱** و **۱۴۲** و **۱۴۳** و **۱۴۴** و **۱۴۵** و **۱۴۶** و **۱۴۷** و **۱۴۸** و **۱۴۹** و **۱۵۰** و **۱۵۱** و **۱۵۲** و **۱۵۳** و **۱۵۴** و **۱۵۵** و **۱۵۶** و **۱۵۷** و **۱۵۸** و **۱۵۹** و **۱۶۰** و **۱۶۱** و **۱۶۲** و **۱۶۳** و **۱۶۴** و **۱۶۵** و **۱۶۶** و **۱۶۷** و **۱۶۸** و **۱۶۹** و **۱۷۰** و **۱۷۱** و **۱۷۲** و **۱۷۳** و **۱۷۴** و **۱۷۵** و **۱۷۶** و **۱۷۷** و **۱۷۸** و **۱۷۹** و **۱۸۰** و **۱۸۱** و **۱۸۲** و **۱۸۳** و **۱۸۴** و **۱۸۵** و **۱۸۶** و **۱۸۷** و **۱۸۸** و **۱۸۹** و **۱۹۰** و **۱۹۱** و **۱۹۲** و **۱۹۳** و **۱۹۴** و **۱۹۵** و **۱۹۶** و **۱۹۷** و **۱۹۸** و **۱۹۹** و **۲۰۰** و **۲۰۱** و **۲۰۲** و **۲۰۳** و **۲۰۴** و **۲۰۵** و **۲۰۶** و **۲۰۷** و **۲۰۸** و **۲۰۹** و **۲۱۰** و **۲۱۱** و **۲۱۲** و **۲۱۳** و **۲۱۴** و **۲۱۵** و **۲۱۶** و **۲۱۷** و **۲۱۸** و **۲۱۹** و **۲۲۰** و **۲۲۱** و **۲۲۲** و **۲۲۳** و **۲۲۴** و **۲۲۵** و **۲۲۶** و **۲۲۷** و **۲۲۸** و **۲۲۹** و **۲۳۰** و **۲۳۱** و **۲۳۲** و **۲۳۳** و **۲۳۴** و **۲۳۵** و **۲۳۶** و **۲۳۷** و **۲۳۸** و **۲۳۹** و **۲۴۰** و **۲۴۱** و **۲۴۲** و **۲۴۳** و **۲۴۴** و **۲۴۵** و **۲۴۶** و **۲۴۷** و **۲۴۸** و **۲۴۹** و **۲۵۰** و **۲۵۱** و **۲۵۲** و **۲۵۳** و **۲۵۴** و **۲۵۵** و **۲۵۶** و **۲۵۷** و **۲۵۸** و **۲۵۹** و **۲۶۰** و **۲۶۱** و **۲۶۲** و **۲۶۳** و **۲۶۴** و **۲۶۵** و **۲۶۶** و **۲۶۷** و **۲۶۸** و **۲۶۹** و **۲۷۰** و **۲۷۱** و **۲۷۲** و **۲۷۳** و **۲۷۴** و **۲۷۵** و **۲۷۶** و **۲۷۷** و **۲۷۸** و **۲۷۹** و **۲۸۰** و **۲۸۱** و **۲۸۲** و **۲۸۳** و **۲۸۴** و **۲۸۵** و **۲۸۶** و **۲۸۷** و **۲۸۸** و **۲۸۹** و **۲۹۰** و **۲۹۱** و **۲۹۲** و **۲۹۳** و **۲۹۴** و **۲۹۵** و **۲۹۶** و **۲۹۷** و **۲۹۸** و **۲۹۹** و **۳۰۰** و **۳۰۱** و **۳۰۲** و **۳۰۳** و **۳۰۴** و **۳۰۵** و **۳۰۶** و **۳۰۷** و **۳۰۸** و **۳۰۹** و **۳۱۰** و **۳۱۱** و **۳۱۲** و **۳۱۳** و **۳۱۴** و **۳۱۵** و **۳۱۶** و **۳۱۷** و **۳۱۸** و **۳۱۹** و **۳۲۰** و **۳۲۱** و **۳۲۲** و **۳۲۳** و **۳۲۴** و **۳۲۵** و **۳۲۶** و **۳۲۷** و **۳۲۸** و **۳۲۹** و **۳۳۰** و **۳۳۱** و **۳۳۲** و **۳۳۳** و **۳۳۴** و **۳۳۵** و **۳۳۶** و **۳۳۷** و **۳۳۸** و **۳۳۹** و **۳۴۰** و **۳۴۱** و **۳۴۲** و **۳۴۳** و **۳۴۴** و **۳۴۵** و **۳۴۶** و **۳۴۷** و **۳۴۸** و **۳۴۹** و **۳۵۰** و **۳۵۱** و **۳**

[illegible]

كتب الأستاذان في قرن عجم بشارت وقرنات ملالت أولئك وازان خابره وروى عماد ودر ابريك
انما بطل انكبت مذكوره التصور في الحال واعدله واذكر في الحال والاعلان والساني اوليت ذكرها في
القبول مشعر كبره وابتدع بسبيل احوال الشيئ مسايت نادى كبره بعد مشعر كبره وصوره في الاول
وايت كبره في الارجع مثبت انه ودر هذا زنجار ودر ابريك نقل انكبت مذكوره علمه ان جعل في وقت اول
هت وبقول ابو جحان سوي الضعيف **ع** بقول ابو الحسن مع الضعيف في شبه الاول في القبول
في القبول الثالث في اقصاء الارباع في القبول الخامس في القبول السادس في
صوره بقول ابو جحان **ع** وبقول ابو الحسن في الاول والثاني في الرابع في الخامس
في السادس في قوله وبقول ابو جحان سوي الضعيف وبقول ابو الحسن مع الضعيف في الاول في الثاني
في الثالث في الرابع في الخامس في السادس في صورهم ووجه انما في
سكنه بقول ابو جحان سوي الضعيف وبقول ابو الحسن مع الضعيف في الاول في الثاني
في الثالث في الرابع في الخامس في السادس في صورهم ووجه انما في
الثنائي في صورهم بقول ابو جحان سوي الضعيف وبقول ابو الحسن مع الضعيف في الثالث في الرابع
في الخامس والسادس

كل شكل
فهر بصفت تدب اباي كتابت تلاف بربه وروايت
كرد اينكه ودرم حاي سله يني في الاول
في الثاني في الثالث في الرابع في الخامس في السادس
في صور
في الاول في الثاني في الثالث في الرابع في الخامس في
في الاول في الثاني في الثالث في الرابع في الخامس في
في الثالث في الرابع في الخامس في السادس

و لکب ان خبرك وعقب ابر و در نفس صورت الاتفاق في الثاني في اترام في الخامس في الثاني
ش ^{١١}
عوام ان الصلح وقدمه نازك يند وعني ان خوشنده و دمانده حليت مرياي ابتساده و دوست دار
كمه و لکبش سرسله و غير ايند بالاتفاق في اترام في الثالث في اترام في الخامس
في صورته ^{٥٢} في حواله ^{٩٠}

الحاجي علي رقيب ما سنده دي فالنورده وكونكوش دمريلان وديوت وديوس اند مالاشاق
في الثالث في الرابع في الخامس في السادس

والبس ارجل جديك ولبس ثوبك بالانفاق وبني دول في العتبات في ابراهيم في محاسن
دعوتهم ٣

شاهد كل

الذي جاءه ما نصد على كرم من امر الكبر وهو يدور اسراده انظر الى غزواته ولو كان قد مر حتى ولو لم يكن له الاطراف

ذات الکریم مانند فی بر غنی نشسته چون شتر و از آن ناله میزند که لاله شد در حال و نوریت

که طیف محدود است

دافعین خانه حاجی رفیع دھان بابا کرمه لکاکش و بر ج دلور و در قس مرتب الاطراف فی النانیف الایم فی ایمن

نادر و کواکبش در دو حوضه و در نفس صورت بالا
نفاق ۲ فی النافی فی الزمان فی الزمان فی الخامس
در پنج دلی و در نفس صورت انشقاق فی
الزواج فی الخامس فی السادس

ماده السله مانند فی بها السیاده و دستش بر خیزد و کوهش در برج حملند و در دینش صورت

[illegible]

قطب جانوری است در بالای سر کردن و دستش مانند شتر و دنیال مانند مرغ و کواکبش

نظر
نظر

[illegible]

مرعیتی مایه طایفه ایست بسیار و طایفه ای که بخش بعد از این خواهد آمد در دست گرفته
و طایفه ای که بالا آورده و جدا کرده اند و در بخش در دست گرفته و پس از این طایفه ای که ۱۶ فی

في الثالث في الرابع في الخامس عشق احب سايه

عقاب چون ناسخ الهست و کز او کیش در جبدی اند بالا اتفاق فی التایم فی الفخاس هم

و

جاء ما ندموه في است با الاستاد فكر وخير لشيء كرايش في ريقه رجلا الله و نفس صوبت بالا
فكان في الاول في الثاني في الرابع في الخامس في السادس

في الاول في الثاني في الرابع في الخامس
عمر عمر عمر عمر

في الثالث في التراجع في صورته في الاول في الثاني في التراجع في الخامس في قوله
في الثاني في الثالث في التراجع في صورته في الاول في الثاني في التراجع في الخامس في قوله

في الاول في الثاني في الثالث في الرابع في الخامس في السادس في السابع في الثامن في التاسع في العاشر في الحادي عشر في الثاني عشر في الثالث عشر في الرابع عشر في الخامس عشر في السادس عشر في السابع عشر في الثامن عشر في التاسع عشر في العشرون في الحادي والعشرون في الثاني والعشرون في الثالث والعشرون في الرابع والعشرون في الخامس والعشرون في السادس والعشرون في السابع والعشرون في الثامن والعشرون في التاسع والعشرون في الثلاثين في الحادي والثلاثين في الثاني والثلاثين في الثالث والثلاثين في الرابع والثلاثين في الخامس والثلاثين في السادس والثلاثين في السابع والثلاثين في الثامن والثلاثين في التاسع والثلاثين في الأربعين في الحادي والأربعين في الثاني والأربعين في الثالث والأربعين في الرابع والأربعين في الخامس والأربعين في السادس والأربعين في السابع والأربعين في الثامن والأربعين في التاسع والأربعين في الخمسين في الحادي والخمسين في الثاني والخمسين في الثالث والخمسين في الرابع والخمسين في الخامس والخمسين في السادس والخمسين في السابع والخمسين في الثامن والخمسين في التاسع والخمسين في الستين في الحادي والستين في الثاني والستين في الثالث والستين في الرابع والستين في الخامس والستين في السادس والستين في السابع والستين في الثامن والستين في التاسع والستين في السبعين في الحادي والسبعين في الثاني والسبعين في الثالث والسبعين في الرابع والسبعين في الخامس والسبعين في السادس والسبعين في السابع والسبعين في الثامن والسبعين في التاسع والسبعين في الثمانين في الحادي والثمانين في الثاني والثمانين في الثالث والثمانين في الرابع والثمانين في الخامس والثمانين في السادس والثمانين في السابع والثمانين في الثامن والثمانين في التاسع والثمانين في التسعين في الحادي والتسعين في الثاني والتسعين في الثالث والتسعين في الرابع والتسعين في الخامس والتسعين في السادس والتسعين في السابع والتسعين في الثامن والتسعين في التاسع والتسعين في المائة

في الاول في الثاني في الثالث في الرابع في الخامس في السادس في السابع في الثامن في التاسع في العاشر في الحادي عشر في الثاني عشر في الثالث عشر في الرابع عشر في الخامس عشر في السادس عشر في السابع عشر في الثامن عشر في التاسع عشر في العشرون في الحادي والعشرون في الثاني والعشرون في الثالث والعشرون في الرابع والعشرون في الخامس والعشرون في السادس والعشرون في السابع والعشرون في الثامن والعشرون في التاسع والعشرون في الثلاثين

[illegible][illegible]

۱۰	شهر بنی هاشم در ماه جمادی	۱۰	در روز یکشنبه
۲۰	نفر احمد	۱۱	در روز دوشنبه
۳۰		۱۲	در روز سه شنبه
۴۰		۱۳	در روز چهارشنبه
۵۰		۱۴	در روز پنجشنبه
۶۰		۱۵	در روز شنبه
۷۰		۱۶	در روز یکشنبه
۸۰		۱۷	در روز دوشنبه
۹۰		۱۸	در روز سه شنبه
۱۰۰		۱۹	در روز چهارشنبه
۱۱۰		۲۰	در روز پنجشنبه
۱۲۰		۲۱	در روز شنبه
۱۳۰		۲۲	در روز یکشنبه
۱۴۰		۲۳	در روز دوشنبه
۱۵۰		۲۴	در روز سه شنبه
۱۶۰		۲۵	در روز چهارشنبه
۱۷۰		۲۶	در روز پنجشنبه
۱۸۰		۲۷	در روز شنبه
۱۹۰		۲۸	در روز یکشنبه
۲۰۰		۲۹	در روز دوشنبه
۲۱۰		۳۰	در روز سه شنبه
۲۲۰		۳۱	در روز چهارشنبه
۲۳۰		۳۲	در روز پنجشنبه
۲۴۰		۳۳	در روز شنبه
۲۵۰		۳۴	در روز یکشنبه
۲۶۰		۳۵	در روز دوشنبه
۲۷۰		۳۶	در روز سه شنبه
۲۸۰		۳۷	در روز چهارشنبه
۲۹۰		۳۸	در روز پنجشنبه
۳۰۰		۳۹	در روز شنبه
۳۱۰		۴۰	در روز یکشنبه
۳۲۰		۴۱	در روز دوشنبه
۳۳۰		۴۲	در روز سه شنبه
۳۴۰		۴۳	در روز چهارشنبه
۳۵۰		۴۴	در روز پنجشنبه
۳۶۰		۴۵	در روز شنبه
۳۷۰		۴۶	در روز یکشنبه
۳۸۰		۴۷	در روز دوشنبه
۳۹۰		۴۸	در روز سه شنبه
۴۰۰		۴۹	در روز چهارشنبه
۴۱۰		۵۰	در روز پنجشنبه
۴۲۰		۵۱	در روز شنبه
۴۳۰		۵۲	در روز یکشنبه
۴۴۰		۵۳	در روز دوشنبه
۴۵۰		۵۴	در روز سه شنبه
۴۶۰		۵۵	در روز چهارشنبه
۴۷۰		۵۶	در روز پنجشنبه
۴۸۰		۵۷	در روز شنبه
۴۹۰		۵۸	در روز یکشنبه
۵۰۰		۵۹	در روز دوشنبه
۵۱۰		۶۰	در روز سه شنبه
۵۲۰		۶۱	در روز چهارشنبه
۵۳۰		۶۲	در روز پنجشنبه
۵۴۰		۶۳	در روز شنبه
۵۵۰		۶۴	در روز یکشنبه
۵۶۰		۶۵	در روز دوشنبه
۵۷۰		۶۶	در روز سه شنبه
۵۸۰		۶۷	در روز چهارشنبه
۵۹۰		۶۸	در روز پنجشنبه
۶۰۰		۶۹	در روز شنبه
۶۱۰		۷۰	در روز یکشنبه
۶۲۰		۷۱	در روز دوشنبه
۶۳۰		۷۲	در روز سه شنبه
۶۴۰		۷۳	در روز چهارشنبه
۶۵۰		۷۴	در روز پنجشنبه
۶۶۰		۷۵	در روز شنبه
۶۷۰		۷۶	در روز یکشنبه
۶۸۰		۷۷	در روز دوشنبه
۶۹۰		۷۸	در روز سه شنبه
۷۰۰		۷۹	در روز چهارشنبه
۷۱۰		۸۰	در روز پنجشنبه
۷۲۰		۸۱	در روز شنبه
۷۳۰		۸۲	در روز یکشنبه
۷۴۰		۸۳	در روز دوشنبه
۷۵۰		۸۴	در روز سه شنبه
۷۶۰		۸۵	در روز چهارشنبه
۷۷۰		۸۶	در روز پنجشنبه
۷۸۰		۸۷	در روز شنبه
۷۹۰		۸۸	در روز یکشنبه
۸۰۰		۸۹	در روز دوشنبه
۸۱۰		۹۰	در روز سه شنبه
۸۲۰		۹۱	در روز چهارشنبه
۸۳۰		۹۲	در روز پنجشنبه
۸۴۰		۹۳	در روز شنبه
۸۵۰		۹۴	در روز یکشنبه
۸۶۰		۹۵	در روز دوشنبه
۸۷۰		۹۶	در روز سه شنبه
۸۸۰		۹۷	در روز چهارشنبه
۸۹۰		۹۸	در روز پنجشنبه
۹۰۰		۹۹	در روز شنبه
۹۱۰		۱۰۰	در روز یکشنبه
۹۲۰			

غلی

[illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible]

میلبر فون

سید خان بن قزاق خان بن حکیم خان مسلمان گردید و قوس از همدان شدند و عوغل نظر امینا
در جلالت قزاق شاهنشاهی تورم بنشین از نسل حبشای خان بن حکیم خان مسلمان شد و قوم او
نزدین در آمدند و در چهارم از قوم مغول اسلام شیاع گشت و معنی الفضل التقدیم
بصورت حال غارت خان شد و در ستر ستر و تسوی و ستانه و از آن دولت صلاحی هر دم بود
و در ضمیمت و سعادت و از دولت سلطانی فراخنای کمال بود و در ستر ستر و عشر و سید امینا
مروافضه بود و کنگدن نام احباب از خطیر و بطلان آن سبب او حیاتی سلطان عفر خاندان و
که سید امین و سعادت و حبیبی پنج سالست تا دارالملک ایران چهارم وفات پادشاه هوسید
آمرایه بجهان فرمودی هند و جنوب عربیت چهار کشور را بنیکوچر و جنوب نیوکرا در دولت هوس
هوای داری و ارکان حکمت هر یک دایمی را چو با رغبت را از کبریت و اهل جهان ترک شاع و لا
نموده اند و شایع سخنان بلایه را بر مرقع سعادت و نامر باب و در بطان رحمان فرزند ستر ستر
ایران از کثرت ظلم کجایان آمده اند و قناعت ملک جهان از عدم امن و امان و یونان شده
کار حکومت بغایتی رسید که موروثی از بنی عوغل و پادشاه از نسل ستر ستر که در جود این
بنی سال هفت پادشاه در دست مملکت ایران حاکم گشتند بجای خود در از اولاد و کثرت
مستوفی اند و اکنون سربادشاه درین حال حوایبی سلطنت اند و در میان و امری از بیاجاه
دارن و در حیات سلطنت خان سر برده و سوار و برده و از خان سلطنت داده اند و درین حسن
جلایه برین بزرگوار یکین و از پادشاهی گزیده اند و امری برسان خفا خیر خان بر روی خانان
پادشاهی منور گردانید اند و در سر مطلب این خان از آل درم کجایری اند اما از قطع کار و بدین
بهر گرام آنجا که کثرت مخالفت معلوم می گشت با منشی می پند و چون که از آن می پند و
آمده اند ستر ستر عتبه و از پادشاه پامال حوادث می گردید و از کثرت با منشی دست اندازید باز
داشته اند و بدین احوال مرید مرید خلیف آنکه حکم بنام حاکمی بدو می داد و آن بدو بیکر اهل
هم

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

مفتی

فان اقسام هر دو ابد و در وقت ذهد اول اهل اخلاصند و در وقت اختلاف اقسام و در وقت
ملا و اوقات متفاوت باشند از ده درجه تا دوازده درجه بعد از آنست که در آن احوال
عرض نمائند و بعد از آنکه در دوازده درجه عرض جنوبی باشند چهارم اکر در جنوب خارج
دشمن است بعد از آنست که تا در وقت ستم و بعضی گویند احوال اول و ضمن علیه السلام و امام
حقیر علیه السلام از نه درجه بعد از این و این جزو اولیات اولیاد و چون ماه در مقابل آفتاب
ساعت اشد است **اسف** اخلاصند و اصطلاح آنرا گویند و علماء در آن حال بدین باشد اگر اجتماع مطلقه باشد صرف
از راس و متصل باشد تا که از زمانه در هر بعد و در خوف اتفاق منفذ تابش آن
راس و پس از آنست که فاصه در هر بعد از آنست که در وقت ستم و اگر استقامت از آن عده ها
باشد عقول اکثر ایشان در وقت ستم در وقت ستم از آن احوال در هر بعد از آنست که در وقت ستم
و طایفه ای نیز باید از آن احوال گویند و تا در وقت ستم از آن عده ها متصل است از دوازده درجه در هر
و در وقت ستم نبیند و از آن در وقت ستم و از آن در وقت ستم و از آن در وقت ستم
از طرف مشرقی و که اگر از آن عده ها در وقت ستم نبیند از آن عده ها در وقت ستم
تابش از آن عده ها در وقت ستم و در وقت ستم از آن عده ها در وقت ستم و در وقت ستم
بس از اجتماع همین دو نوعین مجز و تقریر آنرا میفرمایند بوشان و بدان عده ها احتیاج
شود و در هر دو زمانه و آنچه باشد از آن احوال باشد و از آن عده ها در وقت ستم و در وقت ستم
چه گوای مجز و تا در هر دو زمانه بوشان و اگر میفرمایند و اگر میفرمایند و اگر میفرمایند
بوشان بدانکه زیرا که از این تقریر و باده شاد که اگر میفرمایند و اگر میفرمایند و اگر میفرمایند
و شکل کردی داد و در وقت ستم از آن عده ها در وقت ستم و در وقت ستم و در وقت ستم
مقابل آفتاب و در وقت ستم از آن عده ها در وقت ستم و در وقت ستم و در وقت ستم
از هر دو نوعین بعضی میفرمایند و بعضی میفرمایند و بعضی میفرمایند و بعضی میفرمایند

و در اجتماع ناسی کرد و کنگرایی بخیر چون با ملک که با قریه و در مقبره می رسد از **اعقاب**
گنبد است **اعقاب** را با انساب اتفاق افتاد از آنکه بود و چون از راه اتفاق فیت بیشتر از اعراف
بود و چون ما این کنگرایی با انساب باز در درجه و در مقبره **اعقاب** خوانند و کنگرایی را محال قوی کنی
افتند و از طریق کنگرایی علوی یعنی زحل و مشتری و زحل در میان استقامت بود و مقبره فاک
تدریجاً نشان باشد و اما علوی بیشتر در تریخ و در درجه از انساب دور بودند انکه هر از طریق
نیاید و فاک بیشتر از انساب باز در درجه و در تریخ را در درجه باشد تحت الشعاع
عبد الشرف و مقبره بود و از انقباض کنگرایی از آن علوی یعنی زحل و مشتری مقبره دارند و آن
به ضیعت سال شصتی که بود باشد و هر هر چه از این بین که هم از آن مشتق بود و با انساب **اعقاب**
خوانند و چون در بدایت در هجری سال در مصلحت و از آنکه در تریخ از آنکه در درجه
چند در درجه و در تریخ بیشتر از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
التمیز کردند و چون در درجه و در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
مال طالع قرار کند از انقباض **اعقاب** یعنی زحل و مشتری و مقبره دارند و هر از طریق
برج هر که از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
و عاقلان و طریای با انساب در میان و در ضیعت از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
در هر که در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
مخرج باشد چون تحت در هر که در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
انچه از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ
چون بنور در هر که در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ از آنکه در تریخ

20

[illegible]

المعروف

که در ایشان با یکدیگر گشت بوده یکی از آن بعل ایشان را بدید و بگویند با شد **شیخ الفیض** را
مطلبی فرمودند و ساعات هر فن یکی از آن دو برچ مانند ساعات جنبان و دیگر برچ باشند
مطابق هم و در هر اقالیم باشند بود و از جهت تمام صحت و چون نذر و نوازش باقی بدینسان
و هر دو یکی که صاحب یکی بود یا خیال را باجنب ایشان **شیخ الفیض** را بخوانند و زمانی بود که با و سنان
و در رتبه هر دو برچ با هم رتبه بود از آن هر دو صورت و درجات حکم را با هم موافقند و چنین
که از هر چه آنها را در هر چه صحت و نافر چه صحت فوس که را از آن هر چه صحت موافق تواند بود و
علاوالت باید که در نظرها همان با چیزی سادی باشند و متجان و این که پیش را سطر خوانند
و تخلص بدان موجب که در این دو برچ معاد شده

[illegible]

از منقہ

[illegible]

عبارتی پیدا کرده و پنج مرتبه نهاده و ششوی چهار قوت و حد سه و
قوت و مثلث دو قوت و وجه یک قوت و بیطیوس اول حد
نهاده و این پنج قوت داده و آن چنانکه کواکب را خانه این پنج قوت
دهد و خانه را چهار قوت داده و ششوی نهاده و مثلث را
دو وجه را یکی و چون در این حکایت بیان این قوتها
مضاعف شود شکل اینست

[illegible]

۱۵

1

نکست

لاشعشع

1892

در محاللات و دیگر آفات بکار دارند و بعضی گرم است و بعضی سرد و بعضی خشک و بعضی
 حون صافی کند و از آن خزان و نفوس و عروق النساء و مضائق را معین است **و بعضی**
 اجزای مائی و ارضی چون باغ مختلط شود و بعضی بر بعضی قوت آورد و عوارض
 معدن آنرا مصلح تمام دهد مثل آهنی که در و رویشی که در و رسد آنرا مصلحت
 که خاندن گوگرد کرده و اوائش بسبب عوارض قوت معدن آنرا عوارض با اراض
 بود سرخ باشد و اگر و سلفی بود زرد و آنچه اندک بود سفید ملغ گوگرد و
 خشک است بد چه چهارم خاصیتش مایه زردی است و از آن
 بنی و جرب و بعضی و نفوس و عروق را مصلحت است و در ویشی مار و کرم و دیگر
 را بگریزند و بعضی که از عارضت و در ویشی را در آن حامله گوگرد بود و در ویشی
 وی سفید **و بعضی** موهوسات و بعضی ملغ و گرم است بد چون ورم و
 با و لهش سر و در ویشی و بنی و موی و موی را مصلحت است و بعضی سر را زردی
 بکار دارد و در ویشی دافع بکار است **و بعضی** زردی که در ویشی لطیف و از ویشی
 و بعضی و بعضی غالب بود قفا و کرم طبع آن بر ویشی نافع باشد و
 اکثر اجتماع صغیر کند و از ویشی بر ویشی که در ویشی است و از ویشی
 چند موی شود و چون در ویشی دیر آید شبا که در ویشی قوت طبع است
 آنرا بماند و در ویشی طبع موی که در ویشی است و از ویشی طبع موی
 و خشک است و بعضی در ویشی حلی و در ویشی و در ویشی و در ویشی
 و از ویشی بمان و بعضی و بعضی اعضا و عروق را مصلحت است **و بعضی**
 خشکی

[illegible]

در ذکر اتحاد در جهت برد و صورت خست و باز و در انسان با اهل
و عالم ساخته کرده اند و بسبب ستم و قلند آنکه ماده آن با کبر اللفاف
بود و با قلیل اللفاف بود بعضی اصل در جهت و بعضی در جهت
شود و اکثر قلیل اللفاف بود با قویی الحکمه بود یا نه اگر بود خوب شود
و اگر باشد در جهت خود را تا قوت بر دارد و نداشت باشد و در
یک از جهت و در جهت خارجی و خارجی مذکور است و در هر صفی
چهار قوه موجود اما قوی خارجی قوه جاذبه که آنرا از غیب برین
نیای در جهت می دانند و قوه مایه که آن هم در جهت نگاه دارد
و قوه جاذبه که لطافت آنرا جدا کند با نیروی باطنی در جهت خود
و قوتی خاص که در ظاهر آنرا بصورت برین افتد اما قوی محلی و قوه
شمار می که سبب ظهور اجزای اصل در جهت و اولی و اثنای وجود
بدن مایه خلل طبع و قوه متحرکه شکل عریک بکار و قوه متحرکه
که آنرا برین آورد و قوه مایه که آنرا نمودند و نور که بود و نور برساند
و درین خلقت آنرا عیب و کمالی ضرب است و قدر صانع و حکمت
الله متعالی و قدرتی که بعضی از آن را در قیاس ^{حقیقی} بر آورد است و بدان فرستد
و آن قیاس را بطبقات می سازد که تا تمام شود چون خود را با هم و قیاس
و شش و بار و شک و طحال آن و چند بر این نظام می رویاند و با وجود خدایت
تا زکی بعد از دست اندر سبب جمع الماه این می دارد و استخوان کف دست
سقط

و منزه لطیف نادید در و ن بی بدو چون زرد آلو و مانند و نیز در این صورت
سید و بی اسخیا ن معتدله و بی بدو چون سب و امیر و ویر و امثال آن و
بعضی را در صنعت اسطرا ن بی مغزی در بدو چون حرما و قلب و نیز یون و قضا
و سیستان و سیجد و امثال آن و بعضی را بی اسخیا ن و معتدله و بی صورت
پیا تو بدو چون اخیر و کشفین و نوبت و مانند آن در هر صورتی بحال الحاق
و قدرت صاحب نوبت بطور بی دوست باشد و علم بحیث انان غنی و در حد
فصل **اول** الله قال الحی و الذی تعجز الحی عن الحیة و تعجز الحیة
عن الحی ذلک کماله قال فی توفیکون قال فی الاضیاح اشجار یافاة
بلند داد تا اهل او را بیشتر در حد و آفتاب کمر منبت زیاده و آنرا و روق
حادثا در زمین محکم بود و یقوت مرمر ها انجا ی فروز و افسان او فید تا
سبب کثرت او طلق و غیر شود و غیر و زیاده او طلق یرویش یا بدین
او طلق نوز و رق سید کرد تا بدو قق قق قق قق قق قق قق قق قق قق قق قق
بعضی تفصیل حادثا این معا و انت آن نماید **فصل** **اول** فی ذلک لایات
لهم یشاؤون **فصل** **اول** اکنون تفصیل انواع انتخاب در کما ن مشهور است بدو
معمول و آنرا در هر چند خشت را نامست بم نام و آنچه مشهور است
در سید و روف یا در کیم و با الله الذی **فصل** **اول** در کما ن مشهور
و لکن چهل و نه در قلم از حم در کتب فلاح است که در کتب مشهور اند
نیکو در حدیث است که قوت بود در مضان قوت اصل در حدیث کرده و بودند

استخوان را بر استخوان **استخوان** مورد را بعضی عرب را میخوانند از شتر و گوسفند
تا موی خلیفه بدقت آنکه امام کسی جهت علم خلیفه رفت و از
کثرت آب بشنود بود درین معنی گفت **بشفت** لایزال و هذا الوقت **بشفت**
و لایزال ما ویم المیزان **استخوان** اگر بوقت تغیر فی ریک دکان حق کنند
و جفت و صوابش بکارند در درخت و فتن شود و طبع مورد سرج است بدجه
اول و خشک بود و رفتنی ساینده بیکان را بر روی دهد و بوی زشت را دفع کند
و سوسن را خاصیت قویا دهد و دفع کف را بکند و قوت و مانع دهد که با
بار و غن خلط کند موی را بپزد و شوره اش دفع و زهر کرم کند و در احتیاجی درونی
با مین بود و شش بر مین و کرم دندان را بپزد **استخوان** مغز شست عرب
آنرا ساق میخوانند کرم و خشک است بدجه دوم و رفتنی سیر و شوره اش
سنگین است و نم و چون کرم نوسیه و سخت شود و بوی در مالدت و کلات
بکارند دندان و جویا کوان و زدن تراست و درین معنی گفته اند **بشفت**
آنرا سوسم درین دریا شنیدیم با صدف حسن نم تا بر سر آن کف بود و شوره اش
آن جویا و شش بوی خوشی دارد و چون در شربت **استخوان** بوی خوشی دارد
و چون آب سخی کرده آنرا بکشد یا من العین و شافیه و بزر و چون بپزد
آب تا بپزد و بعد از آن در مین و شافیه شست و خشک کرده آنرا بکشد
دفع و زدن و چون بپزد و سنگ مانند شود و زهر کرم و در ملک بود **استخوان**
لیله سرج است بدجه اول و خشک بدوم معده را باعث دهد و دفع
دهد

دهد و صفرا و بلغم را ببرد **استخوان** نوع بوی خوشی دارد و اگر بکشد و دفع
در وقت کند موی آن بسیار در و زدن را کمال کوه با غن **استخوان** در وقت
دفع و زدن بزر و در حد طبع پوست شمع کرم و خشک بدجه اول و کوه شش
سرج و در حد اول و خاصیت آن سرج و خشک بدجه دوم خاصیت
پوستی بوی خوشی کند و در حد سیر و میان بپزد و از آن فایده
و عصاره پوستی دفع زهر افی کند و برین نیز کوه شش نوع **استخوان**
روستی چشم آرد و دفع کف و عرق الشا کندن را شمع کرم و درین
کرم کویه زهر الماسکی شود و اگر در زهر بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
بکشد **استخوان** با فاع است نوع اصنافی بلکه در دانه بکارند و در عرب
خوانند سرج و قلاست بدجه دوم اگر مینا شش زهره کا و آرد و عین کنند
در شوره اش کرم شش و شوره اش ششکی بپزد و در حد سیر و میان بپزد و از آن فایده
طوام فاسل کند و در شش جویا بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و شش و فتن و در شش بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
عین عصاره خوانند موی آن مانند بقی است و از سوسم آنرا طالع است
و رفتی هر چه کرم و زهر کرم و در حد سیر و میان بپزد و از آن فایده
و چون با عسل بپزد و زهر و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
بعضی علم آنرا از سوسم مینا بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
در شش سرج شست بدجه دوم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری

بک کور در بر در

اقا متفح و بستی که آرد هضم و آسایشی که در طالع بود **استخوان** حلیه در شست
بر سرج اول و خشک بدوم ندر سیه می باشد در وقت کرات بری صوابش را در وقت
دبانت دهد سیه باین افعال تحلیل اخلاط و حلیه با بلی بپزد و حلیه با سالی
آرد و آن حلیه را شست بر بوی ذات بلغم و بوی کرم اگر احوال به طبیعت
بودی با بستی که حلیه شستن آورده **استخوان** کرم و خشک است بدجه دوم و از
پرو ن کاه داشت و شست و از حد سیر و میان بپزد و از حد فاسده اخراج کند اگر در شری
مراوان آرد و زهر در شش بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
دارد آبی با قلاط و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
شست است اقامت بود و خوش بوی عرب اخلاط البان و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
کرم است بدجه دوم و خشک بدوم برین و بقی و کف و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و اخلاط بزر و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
کرم و خشک است بدجه دوم و از حد فاسده اخراج کند اگر در شری
اشتها بطلان را در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
کوبیدن کند و شست تحلیل و بقی و اخلاط طبع کند و بوی را در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
معرفت و زهر اش مانند فرقت و دفع مینا و بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
زهر یک ساعت و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
زهر و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
دانش کرم و خشک است بدجه دوم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری

موقت الشا و مرغ و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و فایه لایل کند و سوسم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
شوری اعصابش را سوسم را کند و از حد فاسده اخراج کند اگر در شری
آنرا بکشد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
نیز دهد و کرم کوبند و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
آب عسل کرده است بکشد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
شده است و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
کوه است و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و سالی ما زنی باشد که در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
چون بپزد و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
و خشک بدوم و کرم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
امعا و معنی در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
مادر سرج است بدجه دوم و خشک بدوم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
موقت فاسده کوه شست و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
چون و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری
بدجه اول و خشک بدوم و در حد فاسده اخراج کند اگر در شری

بک کور در بر در

[illegible][illegible]

اشتهای آفرید و غلبه کاهد و دفع زهرهای کند و قوت یاب و دهر و زهر بیفتد کند
شکر هجد در ماه ششقرت **شکر** دقت آن در ماه عصفورست **شکر**
 و اگر زین بر دیشو حاصل در سر نایز آب انگوست و در روز اراذل
 ناسد پاک کند اما کثرت خوردن و مداومت و تریب و لوشی و رعش و زوال
 عقل و بطلان باه و تریب چشم و سکت و وجع و رکضاجات آن **شکر**
 در سیاه دیش منقعت اندک نیست **شکر** در اندک و منقعت بسیارست **شکر**
 رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم سرگردانم الا دام خوانده است و در
 خقیق فرموده **نصیب علی خوف الله یقطف** مرد و خشتند در بزم
 عرب و سحر و حقه و حاره و فترت و استسقا و دفع تنگی و بانی فتنه
 را حیدرست خود را می سر و خشتند و دهر و سیم باه و صراوات کند و یقین
 آنرا احاطه نماید و لذایح دارد و شادی گرم و ترست و می تواند بکند و هر صبح
 کرد و بدین لایکبار و پیران و صلاحت باشد **شکر** اصف و سر و خشتند و در
 دهم و ترغی اول سر و سیم باه و بسیار دارد و شکر و دیش قوت و ماه
 دهر و دیش شکی نیست و اندک قوت مقدر هجد و صفا اسان کرد و در کثرت
 خود دیش قوتی آورد **شکر** با دام چون دهر است زین کثرت و دیش قوت
 و شیرین باشد و اگر بدو آن که کباب بالغ بخشد با دوز آن شب زین کثرت
 دست شکی هجد و شیرینی کم و تر است و در ده اول آن فرید کند و در سیم
 پاک کرد و در نعل سعاد شود و در دیش چشم حله و اول بطلان کند و در نعل

وَسَدَّ بَكَشَادِرَ تَقْدِيقِي كَرَمِ وَخَشَنَكْتِ بَدْرِ بِلَاصِلِ دَفْعِ فَايِ كَنْدَرِ حَالَتِ النُّوْمِ
وَسَعَالِ كَنْدَرِ وَنَحْوِ عِدَّةِ اَزَانِ مَبْنِيِّ اِنْشُرُوعِ دَشْتِ شَرِبِ حِي وَهَفْتِ عِدَّةِ دَرِيَانِ مِثْلِ
خُورُونِ مَسْقِ دَرِي بِكَ كَنْدَرِ بَاوَمِ تَرِ مَبْرُورِ بَرِيَتِ **لَوْ** مَعْرِضْتِ وَطَرِاضِ شُرُوعِ
دَاوِدِ دَوْرِ دَفْعِ زَعَرِاقِ قُوْتِ اَنَّا زَايِلِ اَصْعَقْتِ **تَلَبَّ** بَرُوْا اَنْبِيَا اَزِ مَبْرُورِ قُتِ
كُوْجَكْتِ سَتِ كَرَمِ وَخَشَنَكْتِ بَدْرِ جَعْلِ اَوَّلِ دَرِ دَرِي بَرُوْا دَاوَمِ اَعِيَادِ مَبْرُورِ نَبِيِّ عَصَا
سَانِدِ عَاوِ وَكُوْدَمِ اَزَانِ كَرِ بَا مَابِ **بَشَدَرِ** دَرِ كُوْدَمِ سَرُوْ وَنَسْتِ بَدْرِ جَعْلِ
دَوْمِ رِبَا بِلَاغِ اسْتِ وَبِخْلَافِ دِيكْتِ مَبْرُورِ ^{سَبِيحَا} اَتَشْمِ مَعْرِضِ مَبْرُورِ نَسْتِ دَرِ جَنَابِ اَخْلَاقِ
كُوْدَمِ اَزِ اَوَّلِ اَلْوَضْعِ عَلٰى كَلِمَةِ اَللّٰهِ مَوْجِبِ كَرِ مَبْرُورِ صَلَاحِ كَلِمَتِ **بَشَدَرِ**
قَوْلُ اللَّهِ عَلَيْهِ اِنَّ شَيْئًا كَانَ اَنْبِيَايَ بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالٰى اِلَيْهِمْ فَوَقَّعَهُ
يَوْمَئِذٍ وَكَانَ لِكُلِّ مَعْشَرٍ مِنْهُمْ نَاصِرٌ وَفِيهِ فَايِ كَلِمَةِ سَيِّدِ اَلْمَلِكِ اَللّٰهِ فِي
خَلْقِ اَلْيَوْمِ وَرَعَايَةِ اِلَى اَللّٰهِ تَعَالٰى فَهَا كُوْدَمِ اَنْ كَلِمَتِ صَادِقِ فَاذْعُ اَللّٰهُ
اَنْ يَزِدَّهَا مَقِي هَذِهِ اَلْغَيْبِ اَلْيَايِسِ كَرَمَ عَلٰى لَوْ نِي شِيَادِ اَوَّلِ بَا مَابِ
كَانَتْ صَفْوَا اَوَّلِ اَللّٰهِ فَاذْعُتْ دَاوَمِ كَرَمِ وَاشْرَبِ اَلْمَشْرِقِ
مِنَ سَاعِدِ قَتِ اَكَلِ مَنِهِ عَلٰى عَوَمِ اَللّٰهُ لَكُمْ مَنِ حَرَجِ نَوَا اَوَّلِ اَكَلِ
وَقَتِ اَكَلِ مَنِهِ عَلٰى عَوَمِ اَللّٰهُ لَا يَوْمَئِذٍ حَرَجِ نَوَا **مَبْرُورِ** دَرِ دَوْمِ
اَزَانِ وَفَتِ بَارَسْتِ وَسَبَبِ حَوَاشِ مَوْشِ اَزِ مَبْرُورِ بَرَكْتِ مَبْرُورِ
دَرِ مَبْنِيَانِ بَشَادِرِ نَدِ نَوَا اَشْرُوعِ تَاوَمِ تَبِ اَرْدَرِ وَخَشَنَكْتِ دَفْعِ تَبِ كَنْدَرِ
بَشَدَرِ نَوْمِ كُوْدَمِ وَجَعْلِ شِيَادِ اَرْدَرِ وَصَلِ اَلْكُوْدَمِ دَوْمِ مَوْشِ كَرَمِ وَ

[illegible]

عبدالله بن محمد بن عبد الله

معه

معه را وقت دهد و از آن یکدوم پیش بکار رخصا بدید **نوشته**
نوشته کرم خشک بر قطره اول و یکدوم پیش ششوات از برهمنی صلح
و در سب **نوشته** ششوات الرضی فصا منکم الا و لای ریح الصدور و الفوا ریحته
چون نوشی او صوت او صلح لای دعه و اما ان ششوات الرضی صدق و نوشی علم
مک **نوشته** انوا غدا ریح نهاده اند در حجاب المخلوقات کومند که اگر باز
نوشی با چشم منع بر سر دل زنی خفته رخنه هر بری که در پیش بود و بیانا
آرد کانی حاکم العلب و نوشی و نوشی و کلف و صلح و بادها را در پیش است و که
چهارم از نوشی حاکم با عل بنده و چشم بکند **نوشته** معوضه
لیو و ریح او اندر و تراست بر وجه اول و نوشی از سرش پیش و در میان
آب بود و نوشی و آب و شیب در میان آب نهان شود و درین باب گفته
نوشته کون کدری پیشی بیای کیشی نیل و در میان آفتاب **نوشته** نیل و در آب
سرا بآرد و در آب ریش آفتاب است **نوشته** ریشی در سب خشک کرده نوشی
افکنند و نشود و بخور در حباب آرد و صلح و آفتاب و آفتاب العلب را در آفتاب
قوت یاه و می کند **نوشته** نیل و در میان آفتاب و نوشی و در حباب
دوم **نوشته** آفتاب و در حباب و بادها را غلبه معوضه است و آفتاب
نوشته هر که می که در حباب و غذای و غذای که راست و مصلح
از آن دیگر مقاصد و منافع هر چند از آن منافع خالی نیست و درین وقت
نوشته مناسبت نوشت از آن هفتده نوع بتویب و روش و در این **نوشته**

را منور است و زیاد از ده دانه نشا خورد و روزی شش بر سر او نشین و در زیر
خوایند اناقانیان مانند **دفعی** خور و هر برگی مانند بزرگ خندان
است کرم است بدیده سیم و خشک بدوم بوشی نیک و پاک بشود
خوردنی و بزرگ داند آبی و هم جوای را در عجاایب الحلو قات کوید
با جو و کوره وقت ملاقات با عذ و در وی لنگر عذ یا شکر و مرست
بروی کوه عذ و افند برگی بشاد تحلیل کند اما سها و دند های کهنه را
از شست و در انوز ایل کند **زونا سی** معروفست بر ج و خشک بود
حکوم سیور را پاک کند و بول و صغی بکشد **شور** چهار یا نوار است
مذوق بکند اما آن کشت در بریز **عقل** کباه نیست کرم و ک
بدیده دروم کلن و بوق و آذ انقلب و جراحات زشت و قروح کهنه را
عین است با شک و در سن عال اطفال را نشا دهد و آب این کباه
آرد را در لوان بکاهد **دند** شست کرم است بدیده دروم و خشک
با قی چوب تازه بود عرب آنرا صفت خواند بزنی آنگه در زیر چوب
نهان شفا یابد **خوش** قوت باه دهد و شر و بول بیز آید **قلنی** بدیده
بعضی عرب آنرا عسل خوانند و دانه آن را حنیوع گویند کرم در
بدیده اول برگی اسهال میخان با زرد را در پوست جوهر
قروح کهنه را پاک کند و آنرا پوشش است بزل و سرخ را جاذب
معلق قواست دانه آنرا سر و کهنه را در عذ و است **دند** قراور

بزرگوار است بر شکل آدمی فرو ماده و می باشد جنوری و یا دهد و یا دانه از
جام آرد آنرا وقت قطع حرکت کالیم آن کرده باشد چون در لایب بخور
کسی دهد همان حرکت بی اختیار از آنکی صادر نشود و رنگ طریقتان
بسیار می باشد **الف** و غصه کرم و خشک بدیده دوم سبز
و بدیده و سفید می باشد یکدم آن بول و جسته بر آید و سه دم اینان
است بقا به سیاه بیاورد و بیخ دم جگر نیکنند و دم قتال است و در
هولم دایک بر آید و آن مایه قلی است و قلی را کلیات خوانند کرم خشک
بدیده سیم پی و مر و قتل و کشت می باشد چون باشد
حق کرده و بی غلط بر سرش و در مخرج کرم کونده طارند و در پیشاند
کشت سر نه بعضی عرب سفید و علقی بر خون کرم و خشک است
بدیده اول بر کرم ندارد و طبعی تلخ بود و چون با سر خون در فراق بشناسد
و این بوی قلی و کشت و آن بول و حیضی و بول را می دانست **مر** بر کشت
بزرگوار است **ش** بر آفت زرش می باشد هر جا که آید و بر کشت آفت
را جمال ریشی نه در سر و خشک است بدیده اول بخشی تازه جلالت
بهم آرد و سنک کرده باه کرده بخورند **آرد** **ط** در کاه و غصه کرم
نیز و بلند در صفا در صفا می کنند **ح** پیدا بخور بعضی قاز با
کرمی خوانند و ولایت سر سر هر سال در مخرج با نکرده و اما در کرمها
بکمال مخرج کنند و چند سال عمر و آن مانوس است و در این و این و قوه

4

در میان جانوری محیل و بیجان و بیوشش و بیجان
است خاصیتش اگر سرش در بروج کبوتر افکند کبوتران هر یک از ذره اش
دفع نزول ماه العقیق کند که در شش خدام و قاع و لقا و در صفت است شش
نیزین بود و اگر در جوب انار باند و در بانه میا و نیزه کیکان هر یک از
شش نیکله اش دفع خنایه کند و حقیقتش بر کورن کور کند و در
وی با کبابی بر آید و حقیقتش بر سر بر در صدراع پیشا اند خولش میو نیکو
بر کمر در دهن با خور داشت حیل با حایلش بیشتر شود **مار** مار
در میان نیک بود با ملامت و شباهت با پروان آید و طلب در قی و در کوشش
کرم و نیست و زنا را فرید کند **خفا** از آن سر و مملو نیست در شش صاف
کوبید بعضی گفته اند که شش خور و راست و بعضی گفته اند که شش خور
شش کا و در یک بود و قی تمام دارد و جوشش نیز از بی است خاصیت
وی اگر در جوب طبعی کار کند و چون در درون مجلس حاضر شود و عرق
شش شود **خفا** خور و در کانی طلق و در عرقان قاقا خوانند و جاور
در شش است و از بی عرقی با مادر جود فساد کند و مخصوص هر یک
ماده چند شربت از این شش نیز یک آگهی حرام است و از این که در
حیوان است یک در و در با شش که نیست چنانکه اهل فرس ماه اش
را جگر و بوشش را که از شش و در عیب شش را در صوم خوانند و جود در
مار و در صوم بود مانند کما و کوی چون در جگر شود و خنک شود و شفا یابد

در میان

در میان جانور و بیجان و بیوشش و بیجان
است خاصیتش اگر سرش در بروج کبوتر افکند کبوتران هر یک از ذره اش
دفع نزول ماه العقیق کند که در شش خدام و قاع و لقا و در صفت است شش
نیزین بود و اگر در جوب انار باند و در بانه میا و نیزه کیکان هر یک از
شش نیکله اش دفع خنایه کند و حقیقتش بر کورن کور کند و در
وی با کبابی بر آید و حقیقتش بر سر بر در صدراع پیشا اند خولش میو نیکو
بر کمر در دهن با خور داشت حیل با حایلش بیشتر شود **مار** مار
در میان نیک بود با ملامت و شباهت با پروان آید و طلب در قی و در کوشش
کرم و نیست و زنا را فرید کند **خفا** از آن سر و مملو نیست در شش صاف
کوبید بعضی گفته اند که شش خور و راست و بعضی گفته اند که شش خور
شش کا و در یک بود و قی تمام دارد و جوشش نیز از بی است خاصیت
وی اگر در جوب طبعی کار کند و چون در درون مجلس حاضر شود و عرق
شش شود **خفا** خور و در کانی طلق و در عرقان قاقا خوانند و جاور
در شش است و از بی عرقی با مادر جود فساد کند و مخصوص هر یک
ماده چند شربت از این شش نیز یک آگهی حرام است و از این که در
حیوان است یک در و در با شش که نیست چنانکه اهل فرس ماه اش
را جگر و بوشش را که از شش و در عیب شش را در صوم خوانند و جود در
مار و در صوم بود مانند کما و کوی چون در جگر شود و خنک شود و شفا یابد

در میان جانور و بیجان و بیوشش و بیجان
است خاصیتش اگر سرش در بروج کبوتر افکند کبوتران هر یک از ذره اش
دفع نزول ماه العقیق کند که در شش خدام و قاع و لقا و در صفت است شش
نیزین بود و اگر در جوب انار باند و در بانه میا و نیزه کیکان هر یک از
شش نیکله اش دفع خنایه کند و حقیقتش بر کورن کور کند و در
وی با کبابی بر آید و حقیقتش بر سر بر در صدراع پیشا اند خولش میو نیکو
بر کمر در دهن با خور داشت حیل با حایلش بیشتر شود **مار** مار
در میان نیک بود با ملامت و شباهت با پروان آید و طلب در قی و در کوشش
کرم و نیست و زنا را فرید کند **خفا** از آن سر و مملو نیست در شش صاف
کوبید بعضی گفته اند که شش خور و راست و بعضی گفته اند که شش خور
شش کا و در یک بود و قی تمام دارد و جوشش نیز از بی است خاصیت
وی اگر در جوب طبعی کار کند و چون در درون مجلس حاضر شود و عرق
شش شود **خفا** خور و در کانی طلق و در عرقان قاقا خوانند و جاور
در شش است و از بی عرقی با مادر جود فساد کند و مخصوص هر یک
ماده چند شربت از این شش نیز یک آگهی حرام است و از این که در
حیوان است یک در و در با شش که نیست چنانکه اهل فرس ماه اش
را جگر و بوشش را که از شش و در عیب شش را در صوم خوانند و جود در
مار و در صوم بود مانند کما و کوی چون در جگر شود و خنک شود و شفا یابد

در میان

در میان جانور و بیجان و بیوشش و بیجان
است خاصیتش اگر سرش در بروج کبوتر افکند کبوتران هر یک از ذره اش
دفع نزول ماه العقیق کند که در شش خدام و قاع و لقا و در صفت است شش
نیزین بود و اگر در جوب انار باند و در بانه میا و نیزه کیکان هر یک از
شش نیکله اش دفع خنایه کند و حقیقتش بر کورن کور کند و در
وی با کبابی بر آید و حقیقتش بر سر بر در صدراع پیشا اند خولش میو نیکو
بر کمر در دهن با خور داشت حیل با حایلش بیشتر شود **مار** مار
در میان نیک بود با ملامت و شباهت با پروان آید و طلب در قی و در کوشش
کرم و نیست و زنا را فرید کند **خفا** از آن سر و مملو نیست در شش صاف
کوبید بعضی گفته اند که شش خور و راست و بعضی گفته اند که شش خور
شش کا و در یک بود و قی تمام دارد و جوشش نیز از بی است خاصیت
وی اگر در جوب طبعی کار کند و چون در درون مجلس حاضر شود و عرق
شش شود **خفا** خور و در کانی طلق و در عرقان قاقا خوانند و جاور
در شش است و از بی عرقی با مادر جود فساد کند و مخصوص هر یک
ماده چند شربت از این شش نیز یک آگهی حرام است و از این که در
حیوان است یک در و در با شش که نیست چنانکه اهل فرس ماه اش
را جگر و بوشش را که از شش و در عیب شش را در صوم خوانند و جود در
مار و در صوم بود مانند کما و کوی چون در جگر شود و خنک شود و شفا یابد

در میان

آثار بسیار با طلا کنند منع موی فاسد و چشم کنند **حاصل قان** فو که چنان
 سلیم است از دفع هر چنان که نیکوست **حکایت** ما را از آن که نیکو
 و محله و قنات و شری ترین و بسیار عزیز و کم خورش و نین حیوان است
 و از فاسق حسنه و واجب القتل است چنان که در میان نماز و قنات
 مشغول باشد و نیکو که آن را ابی صلی الله علیه و آله و سلم **حکایت**
 افعلوا الا سودین فی الصلوة الحجة والعرب **و قال النبی ص** من قتل
 حنة فله عشر حیات **و روی عن ابن عباس** **افعلوا الحیات**
طاعتی من خاف نار حنة فلیس منی **و قال علیه السلام** والحق
 افعلوا الحجة و اخذوا من الشیطان **و روی شیطان** در میان
 شد و در بهشت رفت و آدم را علیه السلام و سوسه کرد و بعد از آن
 مسعود گفت که هر که ماری را بکشد چنان بود که کافری را بکشد با
 و هر که کافری را بکشد با شد عاری باشد و عاری بهشت دور و عاری
 عباس گفت که ماری را بکشد و سوسه دارد که کافری را و هر چه در راه
 هفت حکم دارد و یک نوع دارد از فاسق همه انواع ماری بسیار است
 سیاه و سفید و لاله و زرد و سبز و آبی و زرد و سیاه و زرد
 و لاله و کوبند و در هر سال بویست و بویست و بویست و بویست
 شود و بعد از آن که در هر سال و عرش بهر سال می رسد اما
 بعد از صد سال از راه شود و بعد از آنکه در هر سال می رسد اما

مور

مور و بقیه و کرم اکثری بریان بود و اندکی ماری شود و وجود
 کرم و اورا بشی زید بویک ناز و حسنه تا صبح یا بد و آن که نیکو
 هلاک شود و مناف ماری بهر رستم است اول آن که بوی نیکو
 کند آنرا ماری قهقهه کوبند و آن برترین ماری است و در میان ماری
 و کوه ترکیه ای باشد و آن مقام بیرون می توانند آمد و چندان
 آواز کرد و بویک بویست و آن ماری بیرون دوم آن که با و آن آدمی را
 کند و بویک بویست و آن ماری بیرون چهارم آن که در میان ماری
 صحنه اول آن که بویک بویست و آن ماری بیرون و بویک بویست
 دوم آن که در میان ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 ماری بیرون و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 آید و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 احوالی ماری بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 در میان ماری بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 دهد بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست

سوره بر برین مالند دفع کند **خراطین** کوی مرغ است و در زیر زمین
 نیکو بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 آورد و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 وضع شود و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 در میان ماری بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 طلا کنند و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 حیوانند و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 کثیر انباشت و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 دهد و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 هر یک از آن که در میان ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 که بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 باطل کرد و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 نیکو بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 طلا کنند و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 آید و بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست
 بویک بویست و آن ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست

مور

در میان ماری بیرون و آن ماری بیرون و بویک بویست

سورلا قیام ۸ حلقه غریق بهالشت و ماهی در ک خلقست و در و پر دارد
چون کشتی نو قیام نزدیک شود بر روی کشتی آید و پرها کشتی بدو مانع
عبور کشتی شود و اگر کشتی غرق شود و غریق در کشتی حوضهای دهد
تا دست در دوش زمین و امشیا انرا بچسبند و پرها اندر دیا و در دیا اول
میاد که طلند و در دوش و پرها در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
حسکی ۹ در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بسم یا که کند و قوت باه دهد ۱۰ دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
چنانکه بوقت صید صیاد را بکشد که در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و صیادان بدین سبب رستنی در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
ماهی پر دیا این خاصیت را در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و هر چو روی اندان که احدی از قیام با خود دارد اندان دیگر را یک لحظه از
شکست نبرد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
غریق بهالشت و ماهی را نزدیک صید و کشتی کشتی حوضهای آن ماهی
بگیرد و پرها بکشد تا هلاک گرداند ۱۱ در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
داند نزدیک ماندن و کشتی را از کشتی و از کشتی و از کشتی و از کشتی
کشتی و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و ماست بیا بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
صیاد و قوت دین کن و چنان سیاه از در دیا و در دیا و در دیا و در دیا

آب سیه

آب سیه و شوره و چربا آب رنگ کند و صفتش شود ۱۵ سفار و ماهی و شوره
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
۱۶ سیاه و ماهی و شوره و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
از یک کشتی در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نزدیک ده کشتی در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نزدیک میباشند بوقت کشتی اگر سر در یک کشتی بکشد و در دیا و در دیا
در یک کشتی بکشد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
استخوان و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نقد در یک کشتی در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
آید و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
هر وقت که آنرا بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
باندازد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
خاصیتش نزدیک صید و کشتی و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
خلقست و کشتی را از دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
حیفی از کشتی را از دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا

عماد انان

ماهی بزرگ خلقست چنانکه استخوان او را بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
کشتی را از دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
داند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
مساندن چون ساحل نزدیک باشد بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا
داند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
کشد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
تا دم بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
هر یک بکشد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
باشد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
حرف و موی عظیم یا بوی عظیم ماهی بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا
یک نیمه از دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نزدیک و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بزرگ و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نویسند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا

عظمت

عظیم بود اما در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
۳۴ ماهی است باند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
اندان و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
مانند و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
عزق و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
کرم و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بر دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
نزدیک و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
او را و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
بها و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
کشد و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا
و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا و در دیا

قورباغه

[illegible]

برهان زین که از بد صاعقه نیتند زهره اش با کمال آمار یکی شمع میزد
و اگر بپایان نیت که شمع کوه شده باشد طالع کنند شفا یابد و یکشاید
و شمع بپزد آید شمع زایت بر یقین و مفاصل طالع کنند شفا دهد و
با غسل و صراط کنند تا صومیر در درجه های طالع کنند و در آن
روز را با مروزگار عقاب زدن می شود و در حق عقاب می شود و در آن
مربوب آمده که در نیل عقاب نیست در غایت سیاهی و در آن روز و باغ
صد کند آخر عقاب الفیل خوانند **عقیق** بعضی و در میان آن که
بعضی کلاه و لشکر و مفعولان ساخته عقاب خوانند عمر و آلا کشت
و در روز و ماه و کس را دست جوهر فلیس بدزد و بنفشه و ریح و حور و طالع
کند تا حقش برود و او را تلف کند و ماغنی باغالبه خالطه و دلقه و فلان
باغینداست مغزش بگر و کوه و در دفعه شود ریاض و پیش در خانه
پاشند و صومیر بگر و بپزد اشش بناشتا آنجا آید کنند بیاض المین
بیوز **عقارب** در درجه های طالع کنند که عقارب غرق می شود
چنانکه فیل را با سانی در دیار باد و شفا و صومیر کنند از جهت
آنکه حور صید کند بیکد کف و حور و باقی الحجاب آنات نکند از در
سر حور و حور و در و این صفت بادشاهانست و آنرا **عقارب**
هفتصد و گشت آرد می باشد و بعد از صد سال حور می شود و در
صفت **عقارب** و پنج سال **عقارب** بخایه می رود آید و در حق کبی آمده

که مفاد را دل در میان در میان بود است و بخانه بی ابرو و سایدی نادر
زمان حمله را پیغمبر علیه السلام و بنی را با حق و جل و در روز حمله
پیغمبر در حق دعا کرد **اللهم هذا ما وقع له من الله**
حق سیدان را و حق فرستاد تا او را بسوخت و از خون نام نماند و از
تغییر در پیغمبر را آورد و استحقاق در عهد بنی امی را نماند و از
بیت المقدس و غزوه و بنی ماند و از آنرا اتفاقا خواندند و آن
برهان و دیگر سیوانات ابرو و سایدی پیغمبر آن زمان دعا کرد و در حق
او را بخیر محبت بطریق جنوب خفا استخوان داشت و از آن وقت باز آمد
چشم و در میان غایب شد و در قصص الانبیاء بتاریخ پیغمبر آمده است
که از عهد سلیمان پیغمبر علیه السلام باز غایب است جهت آنکه کشت که حکم قضا
و قید و یکو کون کن و سلیمان پیغمبر علیه السلام او را با کینه کرد و روز
یادش مشرق در خوشی و پادشاه مغرب و شهری آمده و ادبش را با هم
قضا می مواجعت خواهد بود و سرخ رفت و در میان پادشاه مشرق را و روز
و با آتشان خود بر و بر و در دقا اتفاقا پادشاه مغرب و دهوی ستم
آید با آفتاب و در دست و در دید و در عاشق شد و در کوه را
بدا حق که از عز و صلاب افتاد تنه کرد و در حق تا بر زمین نوبست
حیوانی که در و در و تا رفت و سر غ او را در غایت روی دوست داشت
حد او را چنان که از روز و وضع و در از روی رسد که دل خود را هر چه

از سیم رخ و زلفا ناست تا آن بوست زلفش جعفر لعل بلبل ای ویرد و سیم رخ رفت
بشکار و آبشکان هر دو و شها اعلان فلک و کوه و دشتیان سیم رخ را مایه و بزم و حواریان
روی فراغت خاطر صحبت داشتند و هر که سیم رخ میآید باز سیم رخ و میان
آن بوست می رفت و سیم رخ از این صحبت پیچ و پند از ایشان پیدا داشت
پس سلیمان را عید سیم رخ را فرمود که تا آن دشت با آن بوست بر مجلسی احوال
کرد و از سیم رخ پرسید که قصه و قد که با و نه با و یک و دو را می و دیگر که می کنی ؟
که این دشت از سیم رخ پادشاه مغرب فتح شد و با نام رسول الله سیم رخ گفت چگونه
رسیده باشند که در این دشت چهار ده هزاره سال با ایشان می توانم
این دشت مشهوری و پندار می گشت حضرت سلیمان را کرد و بدقت که ای دختر
پادشاه مشرق بدلتی خود و مشهورت که پسر پادشاه مغرب و فرزند
جعفر است و هر چه پادشاه بدقت و پسر فرزند ایشان از ایشان آن بوست
پس چون آمدند و دوروی حضرت سلیمان سلام دادند و آن ستر لشکار
سیم رخ و دیمان و دومان آن قوم جلوسان مغفل شد و محبت زده کرد
از آن دومان تا آن دومان را با ناپسند از آن محالست سلیمان را پسر حضرت
از این ستر آگاهانند که احق بود که شاهیم رسید و دشمنان ازین حاصل بشود
هر یک را از شهر خود خبر داد و اوصاف ایشان را حتم کرد و باید که پسران شهر خود
با خبر بود و حق را بعد در طفلی زیده بود سیم رخ را گفت که که دقت پادشاه
مشرقی و پسران از این فرود آگاهی دادند **عبد** کلان و نوکان و قبط

واقضا

77

باب اول فی بیان احوال و عیال

بیاد

760

بسم الله الرحمن الرحيم

قری

روز و شب

و نیز جوهر مایه و مخالف طبیعتی مشتمل بر کیمی و رسانندگان و با عقل و شعاع کرده
از خود مخالف و بر طبق کیمی و آنکه مخالف با شد بر نفسی ناطقه عقلی کند و شعاعی
که برود و پدید می آید آن توان همان که در اندیشه و شعاعی به فعل آید و از خود
بوجود رساند و بر خطای غیوب و عقاب با از خود اندر و کارکنان را نیز که
آلت آن عمل بوده اند از نصیب باشد و چون و چو طلس آنجا که در وقت
از بیغی مایه ای که عبادت از روی غرض نیست و از بیغی حاد و غیری و از بیغی
عقلی که در میان آن غرضی آدمی است و بدینا دینی را خلاط و مایه و بسیار
و مایه ای و بیغی است که کسب و از اندیشه آید که کسب و بدینا دینی و بدینا
سید صورت و نیزه و مایه ای از بیغی که در بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
و مایه ای میکند و با خطای مایه و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و
چون مایه و مایه ای است و ظاهر و وجودی و در بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
مشاهد و مایه ای است و چون بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
و بدینا دینی و مایه ای میکند و مایه ای بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
میشود که مایه ای است و از حاصل بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
صغری و مایه ای و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
ای شیخه و مایه ای که مایه ای و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا
هر چه در عالم هست از خود ناطقه و مایه ای که مایه ای و بدینا دینی و بدینا
در او را و مایه ای و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا دینی و بدینا

فرستاده حاجی به علی آقا در عالم حاجی شغور میباشند و عفت و عزم
 محمد و حسن پوری طلبه حیوانی بود بلکه هر که کار داشتند و خطی از آنکه
 کاره تمام با هم امتیاز و توفیق الهی صلح و الفتای عالی را در دست
 و دستا و الفتای عالی را در دست و دستا و الفتای عالی را در دست
 داد و بدو چون ایشان طراز میباشند در صحنه حقین شوقه که شهادت
 حق و تائید که راست در حکم انوری فراید **بیت** آنکی زهر نداد و خط
 که چون نیست و اوضی قیامت و زانو نه که بی در خور و آشامیدن
 داشتی صفت حق و انوری بیخ بسوی فراید **بیت** منور در برایت
 که کردی نیست و تو معتقد که زبانی از انور و در دست و بدین سبب
 تقاییم که جزای که اومید فراید **بیت** طراوت و شوقه که شهادت
 بحسب السیر **بیت** بخور و زهر هانت براید و خندان که از صفت
 جانب براید و در صحنه صلح و عود و ضعیف بجای السیطان با لغو
 دارد و هر که جزای که شوقه داشت و گفته اند **بیت** زهر و زهر
 کسی طلب بخور و زهر و زهر پوری صدی که زهر و زهر و زهر
 بخور و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر
 الاضمار بر این طراز و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر
 طراز الخیر بر این طراز و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر و زهر
 را صحت و عفت در دست و وقت بود که زهر و زهر و زهر و زهر و زهر

هذا المقادير تحركه فأنشأ حائله وشره مراكبه ونهب صفه فكد
 صمك است وازبحا كغله ابدن عبد الله بن عبد الوهب
 كن كورد بر سر بطور كز بر سبك ميكشد بسيار بطوري و نزل و در آن صفت شمع
 صديقه بنوي صلم بويان اين بق بر است **التي** الحايضه و طاهره كذا
 شاعركه **يد** **شعر** و هي الحايضه فحكيه **عليها** طلاب سمرقند ابدان
 دريغ كند **بخت** هست ديوانه ابدان واري كوكسان و اندر و هار و هار
 و ان درين باره زلفه صفاد و ان درين امر كوشاد اخلا بكودنده و زها زانند
 اين مردار و كوشش و صيد و در حشيشه صفت روبا و صاحبش اجتماع صفت
 در وجه آقا بدني عليها حاصل توان كرد كه رسول عليه مخرج زود است
حبيب لا يجمع الما لا لا يجمع حصيا لا يجمع شديدا لا يجمع كبريا لا يجمع غايبا
 و قطيعه لا يجمع و اجنبا لا يجمع على كذا **و** وسعي در احوال و انش صفت
 موطن و صوبه اعطاف و مهوره و صفت يدي و در صفت يدي و زنايت
 بدل او و صفت صفت برين مجمع لا يجمع انان اقدام مودن و انرا لذت شمر
 متابعت شيطان او زيد شود و با صفتي هذه الحاصل الال و كذا و هر
 نفس نرله يورع بباله صفاي لطيفت نشود و شعوره و عالم و طراي سازد تا
 مكنونهاي آيت **قوله** قد اوتي حيا كذا و كذا و كذا و كذا و كذا و كذا
 صديقه حالش كود و لا شك هفت مرد كذا حقايق و وضع دكايي حكمت
 خلقت انبيا و كثر صنائع و صايع و تحزي و حزن خالي كذا و كذا و كذا

مجلس

فصل اول
اعصاب انسانیت تا بوزن دست پای درین روایت چشم و زبان
توانند و محسوس آنرا از هر مادی تا بمنت رویت و بی زور و پیر و آنرا
بمنت طبقه مخفی که در تانگی محکم دیگری شود و درها و اعصاب که از مایه
چشم بی آید بعضی در رعایت نیست و بعضی از در و بعضی از غلیظ و نورست
و ظاهر و قوت و دلانده و نور و فعل توان کرد و بعضی از آن عروق و اعصاب
که از مایه چشم بی آید آنرا از هر تخلف سرد و آب و قوت چشم تا بمنت عید
بیور و عروق چشم و اولین در صلاحت خوانند و فوارق آن غشای رفیق است
دوم طبقه را چشم گویند و آن بشکل برجه ایست که پیر و درین مایه در
بود. نسیم طبقه سیمکی است و بعضی از عشاء و سیم که چهارم طبقه
در طبقه است مانده سینه خا و آنرا بعضی خوانند و راجحی که میگویند
و این چهار طبقه حیوان درجه آمده است که جای پنج مست بری بیانی مایه مانده
و آن طبقه پنجم را چشمی خوانند و در رعایت رویت است خاصه
در کوهت صفا و روشنی را از اجسامی توان کرد و آن آلت نور چشم است و دیگر
اعمال آن که در رعایت خا و آن ویند و اول آن آفات دریا که مانده و درازند
و غدا میدهند و طبقه ششم که در غم این طبقه بخلوی محیط است و بین
بیکر که محل نور است برجه در صفت پنج عینکوت دارد و اول طبقه عینکوت
خوانند و در او مانده و غشای رفیق است و این پنج طبقه در سینه و چشم
و فیما بین اینها خوانند و این سیاه است و آن ششم طبقه است آنرا

عربی

مختصی خوانند یعنی بر شکل غش انکو دیوان کرده و سوراخی در وسط
مختصی است که رفعت تا یک فرسخ در وقت روشنی شک شود بقدر که
طالع جلدی از زیر روشنی دامن آن سوراخ خارج خوانند، هفت طالع
در قریه گویند و آنرا از بسیاری روشنی بر سر داشته کرده اند و این طالع
پنج و ششم و هفتم را از غایت روشنی صفا و یقین نتوان دانست و روشنی
نور بعضی دیوان در صعب محسوب که از قریه طالع جمیع ست است
میرسد و چون بدو فوق و اعصاب که از او از چشم مرطوبات غایت
لازم دیده محل کجا می باشد بقدر نور روشنی دامن آن عروق و اعصاب
مرطوبات دیده پیش می رود و است و است **مرطوبات** از نور روشنی
و این مرطوبات را روشنی داد تا چشم چشم تحسین باشد و عروق تراند
و یک چشم باشد روشنی است که چشم را از تاب غبار و دمان و کربا و خطر
و کثرت نور و ظلمات و اشغال آن سلیم میدارد و در دنیا و آخرت و در طوفان
و تابانی چشم حرکت و نور و حرکت و طوفان روی سکانی و کجای و حرکت
و آنرا از غش خوانند چون دلیل دور دانست که روشنی نور را به تبارکی
او با نیک بین و دیگر نمی شود و سبب یاد این وقت **نیک کرده** **از غش**
گویند و نیک و جود چون چاشنی و زنی است و درین سبب خاصیت
دارد که از عجب و راست و پستی و پستی و شیب و بالا و آواز خوانند شنید و عجب
و هوای خست هر چه قرع هوا از او به دست اندر کوش بران مختصی شود

1

فیب باشد بدان مرالست و بعد ازینا فرید بیک یونیم ساحت تا آنکه رها نباشد و او رسد و این هر دو سوسولیع که از دهان و بینی آید چون خشک می شود و بدینا پیونید و از او قوت یابد و بر طریقی که آتی جمع شود از اجتماع خوانند و این چون جوینیه است و در صورتی که او را دارد تا مدتی در لب و در حلقه و در دهان رسد و معلوم کند **الف** لب و نوک در دهان مایه بر اثری حسنی و لایقینی و بی و باقی حریف دندان و لایت شاول غلاست و طبعین از طبعین که در بویست مرغ حبیب و بر او عقاب و عضلات است که آنست و در لب و لایقانی و آنکه در پیش شکل بوی صوفی انبیا به نام بوی و آنکه در پیش قوتی و ناشی و این علی از اینا صری و در حلقه نقاب و این ظاهر در پیش حق سنی اند و قالی زغال و قدرت حلقه و اول این پیش شکل زیاده و این مقاصدا و بعد پیوست **الف** در پیش حقیقت درج در دهان و او را انبیا نیست و در دهان در دهان درج که در باشد و چون در دهان از غذا که در لب و با جلال شود که در نیست **قال الشافعی** و صاحبنا بعد از الا که کون العلمام القی که سبب مدخل غذا گردد بر اعالی و مورد پیدا کردن که از آنکه در دهان است و اسبابی در دهان که با شاول شروع و واجب شود مثل حلقه و حلقه حلقه در دهان و بر طریقت در دهان کشقی و بر اینا و اینا در دهان طعام شده و این و در دهان آن و در دهان و صلح و کم که بهاری آنرا که کونید حلقه و در دهان طعام و شراب و این و در دهان و در دهان آنکه در دهان و در دهان آنکه در دهان

و نیز بگوید و این قوت عصبی رقیق است که از دماغ با اندر دماغ سراج کوشی
تسبیب شده است و قوت سمائی یافته و شکل بوده دارد آنرا کلام برده و نامی را
کوشی حاصل شود و سوزج کوشی را سراجی در غایت سمعی است آنرا اعظم
هجی می خوانند و آن سراج پنج است و سراجی شکست خورده تا که در سراج
اقسام آن که در سراج سراج که در دهان و چون سراج غرض و سراج
پنج و یک کوشی مصدق مانده است و نیز از آنکه در عصب سمائی رسیده تا که
مستعد دریافت معلوم و معیوم گردد و در این پنج کوشی که آنرا کوشی خوانند و تقیه
کرد تا بدان سبب خلالت کوشی در بر و در شکل قوت سمائی نباشد **الف**
پنج بود و سراجی سبب فرجه ای است و اگر سبب سوزی روی هوا را کوشی
و شکل ناخوشی داشته و اگر آنست که داد تا استنشاق هوا که داد محاسبات و
سراج بیاضی بود و اگر در حلقه آن است ثم تصاعد هنده آواز که در این کار کوشی
کوشی بودی آواز بیانی در حلقه و آن را کوشک انداختن از زبان در طوطی بود تا
بخا و زبان طوطی که کوشی بودی و سراجی داد تا استنشاق و نیز تواند کرد
کوشی آنرا در یک سراجی که کوشی را قوت رسید دیگری بود و آن حشری
باطل نشود و این از جناب هوا که بره نامند و قوت خلایق برین شود و آن
میدانها را بدو قسم سپید کرد یکی در دهان سراجی عظیم مشاشی و یکی در بینی است
حکمت تا به قوت استنشاق هوا که داد محاسبات است و نیز تواند کرد و این بر
یک آنرا قوت سمائی آنرا استنشاق و نیز تواند کرد و آن در دهان در جناب هوا

مجلس

[illegible]

1854

[illegible][illegible][illegible]

الحق سبحانه وتعالى واینهاست که در کلام مجید منجیه
وین کانی هیزه اعظمی ففوق الخیرة واصل سیدک **هم**
شقاوت عارض نیست و آنچه آنکه در لفظ سید بوده سبب اعمال سید
شقی شده و آنکه بر وفق است یکی آنکه در آن اعمال سید سبب یابد
و در ذات و فعل صالح شود و حدیث **الشیخ من الله من لا یحی**
که در حق او محقق آید و سعادت از دنیا بپویان رود و حکم سعادت
باشد دوم آنکه کام حقان بود یعنی در اعمال سید که شود و کام پیدا
شود و در عمل صالح فرایند و آن شوق و ذوق نماید که به با تمام شقاوت
از دنیا بپویان رفتن باشد آن شوق و ذوق عمل صالح در وقت حق جان
و بقا اولاد سید که شود و در دنیا و آخرت سبب اعمال سید پیدا
آید کام شقاوت سعادت با تمام آنکه باید اما بدین اهل دل را که هر که از
حق غافل باشد و غفلت یک لحظه از شقاوت عظیم تر در وقت
معنی حق معاد داری که است قوت از عتوب برتر است زیرا که در آن
حق برید نیست و عتوب از خلق و در حال حق رسول صلعم و نور **خلقوا**
باجلای الله صلی و اخلاق خدا صفاست و نور و صفات او یک صفا
و آن حیات حقیقت بود و لذت و بکون چون از دست خدا است بجا نماند
و عاقبت بود چنانکه در کلام می آید **کل شیء هالک الا وجهه** و آنچه
رسول و مروه که با خلق خدا مخلوق شود عرض آنکه چون او زنده

مختار

که هر که بیزد شایسته زنده شود و هر که هرگز نماند یعنی حدیث ناطق و کفر
خالص فزاید تا چون نفسی ناطق بود و معنی بر آن نفس کام و در کلام
شقاوت و عتوب و سبب اول شود و این را در دنیا و آخرت شقاوت
چنانکه در کتب اهل باطن مستطوع است و حق تعالی در حدیث قدسی حدیث صلعم
فرمود **واینهاست که در کلام مجید منجیه**
فان یکسبب جملک من حیال ایت و در حق عمل صالح کردن مستطوع
نیست که آن برای برتر از این است از برای عمل کردن در دنیا و آخرت
بهشت و بداند از این فرایند که در دنیا و آخرت زنده و یعنی مروه باشد
یعنی عمل صالح کرده در حق تعالی نماند و مروه چنانکه در آن دنیا
حیویدهد **نمک یوت فیها و کای** یعنی چون از نعم بهشت حق
باشد و زنده نباشد و چون بعد از حق کوشا باشد مروه باشند
مغوب با یکدیگر حال حق تعالی شود که عمل اچای باید کرد بد آنکه عمل
برسد و تمام است یکی برکت نفسی که خلق دارد دوم معرفت حق تعالی
سم و طاعتش فراغی و سستی شری از اکل و شراب و لذت و فیل جملک دنیا
آید و در دنیا برین قسم ثالث است و هر چنانکه هر دو که صلیت بهمانند
حقیقت خاصیت و فعل آن بر طیب خاکی و فاضل از اجرام و افعال
عالمی از امور اوله و ثانیه و آنکه در خدای تعالی رسول و ملائکه و علمای
راستین بدانند پس اول عمل بدو و ثانی شری اید نمود جبر و صرا

طاهر

و معنی با آنکه و بسیار قلم از آن بجا آورده و در بر و هوش از چوین و چوین
بر حلیه یا بدو و بر تسلیم و رضا از آنکه تا نفسی که در حق تعالی
قوای درون و بیرون فرایان بر نفس ناطق که در دلد ناطق باقی جدا شود
چون در دنیا است و شقاوت ایشان نفس ناطق در شقاوت سبب خود که
تا بداند که از آنجا آمده است و چنانکه آمده و کما حق الله و بعد از عالم بیستی
چون عمل صالح که سبب بر حیا است و خود بود پس در عمل صالح که در دنیا
و وجهایی فرایند چنانکه در رسول صم میفرماید **صلی الله علیه و آله**
و این جنوطا هر چه باطنی دارد ظاهرش آنکه حوشش از اصل جدا و بقا در دنیا
از این و باطنی آنکه بر حیا بیستی و مزید بقای از وی شود زیرا که از
عوضی معنی است چنانکه رسول صم میفرماید **الرجع خلقه النور**
و قال صم **الرجع خلقه النور** یعنی نفسی ناطق را معنی با آن عالم است
بیوستی هم چنانکه حوشش با صورتی از آنجا با هم و چون نفس ناطق در شقاوت
حوض حاصل باشد شناسا و خواهان و بیوایی آن عالم شود که در اول آنجا
بود و در آخرت آنجا خواهد شد و لاجرم آنرا و آن عالم بگذارد که در آن است
این عالم متحول گردد و از حوش این جهان فرو گیرد و طالب پیوسته با آنجهان
شود و رسول صم فرمود پس سبب **حب الی من الی من** نورانی
از اهل دین که است **ای** ایدل در دنیا و جهنم که پاک شود و
نور و معنی با آنکه و شوقی عتبی است ششینی نور و شست باید

کافر

کافی و معنی حله خاک نشوی و چون و در حق تعالی عمل صالحی بر آن است
آن عمل امارت که باشد که اولاد بر طاعت مستقیم دین الکی معنی رسالت و
نفسی که طاعت شود چنانکه در حق تعالی حیا در آن میده **الرجع خلقه**
النور الطیب و فعل النور الطیب و در این حال سالک را نور و طاعت
احتیاج حاصل شود که چون قوای ظاهر و باطن حکم باشند و در حیا
ایشان از کار و خول شوق و تفرقه کنند چنانکه بعضی از این قوای در حیا
و قوی افتد اولاد و پنداری این صفت مسلم باشد که قوای در وقت خود
کفر را در معرفت آنکه عالیه که در دلد و خواب و بیداری با حیا چنانکه در
صم میفرماید **شیای عیای و قلبی یقظان لان النور الخ المشرق**
لاجر چون این و شریا بداند و شریا بداند و در حق تعالی سبب مزید اظها و شریا
با شریا و در وصفی دیگر از صفات خدا تعالی علم است و علم از حقیقی باشد
و هر چه از علم و بیرونی بنویسد که قرآن از آن حیا میده **لا نور یحی**
مقاله در فی السموات و الارض و غیر بکون جهان نیست نیست
علم خدای با علم آنکه قلم و در راست و علم خدای از علم خدای مستفاد و چنانکه
مرفوع با علم عالم صفایاوت شود با سبب آن که در دنیا باشد و شریا
افزون تر شود از این و چون قوای نور در دلد و با سبب آن که مستحق شریا
و با حشر و شریا شریا که در تا مریب باید که معنی حق تعالی و شریا در صورت
حالی شود و شریا رسد که قوت و قدرت دینی و شریا که در دلد و شریا

مشرق و آفتاب

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

آن خانه بود از انیکه باریه یا قوتش با قنار باریه زمین و در دیگر کعبه آمده که
آن خانه بدست الحوقل بود و آدم علیه السلام را بخت آن آمد و شد آدم را علیه بود
خانه شدتکیمی بود و باریه بوقت طوفان نوح و پروا باریه بوقت و فاشتیم
علم آن خانه را باریه بوقت نوح و پروا باریه بوقت و فاشتیم
آنست که در آن ساخته و در آن طوفان خراب شد و در آن ساخته
خراب ماند تا چون ابو یوسف علیه السلام رسید بدان خانه جویبار و در آن ساخته
آمد و از آن راه نرفت تا جویبار و رسید بدان خانه باریه و در آن ساخته
حق تعالی ایشان را بدان زمین عاقل برد و بیکد است هاجر و عیال است
بدان کوهها مید و دید و کونی آن و دیدن و باریه حاکم را نم شده است
و رسید باریه بیکد است و یا شد و زمین می مالید از باریه یا شد و باریه
و زمین پیدا شد هاجر یا در خاک باریه است آن بند کور و قاف شود
که اگر هاجر است بیکد و در دمی می بود و در دمی می همان بود که و شد
که آنرا اهل خانه کافرا می شد و دمی آن آب بر و دمی زمین بود و آنرا از باریه
نوشان با شنبلیلی ریت ناما در چاهی شد و باریه آن آب پیدا شد
فتم می چرخ می افتد و رسید در میان نشان و در دمی می یافت جویبار
و رسید جویبار و رسید در میان حق قدم ابو یوسف و رسید علیه السلام آنجا
خانه کعبه ساخته اند و کتاب کوه و قنقار و آن خانه دمی می شد و باریه
حق تعالی عیال را باریه از باریه بدیشان نوشاند و در دمی خانه نشاند
و آن

لاک

وَأَمَّا سَنَكِي سَتَبَقْدَارِمْ كَمْ خَلِيقَةٍ قَتَلْنَا وَجَدَلْنَا سَفِينَدُودَ زَارِشِي كَزْكَارِ
وَسَبَّ نَابَاكَ جَلَّالَ الْمَلِكِ دَسِيَا **سَدَّ كَا نَالِ الْخَمْسَةِ** مَسْ كَرُكْ كَلِشْتُو
مَنْ الْخَمْسَةِ وَهَذَا سَدَّ كَا نَالِ مَكِي الْعَيْنِي فَسَدَّ كَرُطَا يَا آدَمَ **وَالْ**
خَمْسَةِ الْخَمْسَةِ الْحَيِّ وَاللَّهُ سَمِعَ الشَّرْعَ الْفَقِيرَ كَالْعَيْنَانِ يَغْمُرُ بِنَا وَطَسَانِ
سَيَطُفُ لِيَسْتَدْعِي مَنَّا شَكْلًا **وَقَالَ** إِنَّا نَحْنُ كَالْأَسَدِ وَنَحْنُ كَالْغَنَمِ
وَالْخَمْسَانِ نَسْطَرُ بَعْضَا وَطَسَانِ يَحْمِلُ رِيَسُ مَعْدُ كَلِشْتُو مَنَّا أَن قَبْلَ وَاسْتَه
مَجْرَدُطُوا عَلَى الْمَارِ كَالِشَعْنِ بِالْمَا سَاحَا وَقَدْ عَلِمَ **فَإِنَّ** خَمْسَةَ الْخَمْسَانِ
خَانَهُ تَكْبِيرُ سَاخَنَدُ وَفِي رَأْيِ آدَمَ مَسْرُودُهُ مِمَّنْ بَلَاغَا قَامَ كَرُونَدُ وَأَنْبِيَا
خَمْسَةَ سَاخَنَدُ رِبَتْ مَرْدُ نَزِيدُ مِمَّنْ شَرِي **سَدَّ** هَذَا مِمَّنْ نَبَاتِ كَرَمِ
وَأَنْبِيَا دَوْلَدُ غَيْرُ مَرْمُودُ كَحَابِ آدَمَ جَاهُ وَبَابَا شَقِي أَتَوَلَّى كَسِي نَبَا
كَمْ كَامَتْ مَشْهُورُ لَسْتُ كَمَنْ الْمَطْبُوعِ جَدَّ رَضَى عَمِي وَطَسَانِ دِيدُ وَطَسَانِ
كَرْدُ وَطَسَانِ أَهْوَانِ نَدِيمِ رَاسِلِي يَانَتِ وَفَرِشِي بَا وَطَسَانِ كَرْدُ وَطَسَانِ
سَدَّ وَطَسَانِ بَرُونِ عَجَبُ كَبَا سَتِ وَطَسَانِ كَرُطُ قُطُ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرْدُ
وَبَرُشِي قَبْلُ سَاخَنَدُ دُورُ وَطَسَانِ رَجُوعُ رَجُوعُ سَلُجُ كَزْكَارِ زِيدَةُ وَطَسَانِ
شَعْنِ بَكُو وَطَسَانِ بَرُشِي كَزْكَارِ وَطَسَانِ كَرُطُ قُطُ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرْدُ
نَدِيمُ كَاخَوَنِي مَشْهُورُ هَارُونِ الْوَسِيدِ دُورُ كَرُطُ قُطُ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرْدُ
خَلِيقَةٍ يَانَتِ وَطَسَانِ كَرُطُ قُطُ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرْدُ وَطَسَانِ كَرْدُ
أَدَمَ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرُطُ قُطُ دَارِدُ وَطَسَانِ كَرْدُ وَطَسَانِ كَرْدُ وَطَسَانِ كَرْدُ

پہلے

[illegible]

و کعبه باشد و مسجد اعظم را ایجاد بفرمود و راست ناستیله بر طرف عراق است
و ایل خان و باب صفاد و عهد رسول علیه السلام پیش از اینست و در آن
خان کعبه را عمارت کرد و در بدنه آن کارهای بسیار شده است چه کلیساء
انقلابیه بوده اند و بسیار هم در آنجا بنیاد نهاده اند و در آنجا کعبه
انواعی و کتب را با جانت بر نهاده اند و کعبه را بدین مشفق و مهتران را بدین
چندین در دریا غشی و صحن گردن و در رسول صحن و در کعبه و در کعبه
قراضی و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
قائم تا دوست حدین توان ماند و آن کعبه را در شرف و مقام و در کعبه
اوست و در کعبه را کعبه شام الیست و کعبه شامی که در کعبه و در کعبه
یا نه و کعبه و نیست و کعبه شامی که در کعبه و در کعبه و در کعبه
و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
عبدالله زیاده و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
نشان بر آن کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
چون رسول صحن و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
بوده باشد و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
احمد بن الفیقه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
صلح بر کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه
و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه و در کعبه

ساقی بنیاد و عشا و پنج کوزه ساقی از دین خان بهار و جیل و جیل
 گناست و علوان خان بهر پوری حبیب و عشق گناست و باشتی بر قلیان در
 و ناز و اداش از قمار گناست بهار
 و او را کسی که آن خان را بهار و جیل و جیل
 پنج عین اسعد امیر کرب خیمه بود و او را بهار و جیل و جیل
 بود است صلح و در بعضی کشته و کشته و کشته و کشته و کشته
 و بود و او را بهار و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 و او را بهار و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 ساقی بهار و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 تا بهر کوزه و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 عالی ساخت و ساقی ساقی از شام با جیل و جیل و جیل و جیل
 شام ساخت و ساقی ساقی ساقی ساقی ساقی ساقی ساقی
 او را بهار و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 مدد کرد و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 این و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل
 و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل و جیل

صاحب این کتاب بعد از متوفی گذشت و بعد از طوالت کاه را این امر در دست معلوم بود و در کتاب
و بعضی دیگر بر او نوشته شده که در حق اهل بیت و فرزندان ائمه اربعین بوده اند
و اما در بیان تمام و کمال در دست نوشته است و بعد از زیادتی افزوده و اکنون در دست
فرمانست خلاصه متوفی صاحب تألیف و توفیق قوم عسکریان را از دست و جگر و
به خصوص توفیق نامور از رشید را علیه الغدر که فعلی امام رضا را و بعد از آنکه در دست
و ولیعهد عبدالملک و در آن کوشش امام زین العابدین علیه السلام در دست این بابا که در
و در آن زمان بود که در دست بریدن و برادرش و در دست حدیث در آن زمان در دست
و در دست توفیق این اهل بیت و ولیعهد الغدر که در دست امام خیر را و بعد از آنکه
التم در دست این بابا که در دست توفیق حارونی از رشید را که در دست بریدن و
فردی که در دست است کرده و امام موسی بن جعفر و امام موسی کاظم علیه السلام را علیه
الصلوة و السلام در دست این معنی خارج است که در دست از رشید را و بعد از آنکه
را بر علیه الغدر و الغدر توفیق که در دست بریدن و در دست حدیث در آن زمان در دست
و حال آنکه امام محمد باقر را علیه الصلوة و السلام که در دست از رشید را و بعد از آنکه
افزون که امام موسی بن جعفر در دست امام موسی بن جعفر در دست امام محمد باقر
فعلی بن جعفر در دست این بابا که در دست علیه الغدر که در دست امام رضا در دست
امام حسن العسکری علیه السلام در دست و در دست حدیث در آن زمان در دست
یکصد و بیست و نه در دست حدیث در دست حدیث در دست حدیث در دست حدیث
و بعد از آنکه در دست بر او و امام حسن عسکری را و در دست حدیث در دست حدیث

[illegible]

میخدا کوہ

[illegible][illegible]

نام کو بلا دروغ سبکدرد کجا بج | افران زین است چها رعد که بقیا سی شود
 در دله و عرض صوفی چیا فید لاکثر زبات آند و چون این قیاسی هر اوی
 هر دو وجه غول و بطایوس نیست و بی فرسنگ شیرین تا فتا و طری دران
 عیون نشیند بدین وجه بیکل و تخمینا و تقریبا **دو فرسنگ و یک پات هفت**
 دهی و قوت و وسوسات بنزد سی درجه و هشتصد و پنجاه فرسنگ و بیست و
 بعد سی و چهار درجه هشتصد و پنجاه فرسنگ دارالکلی این بیست و پنجاه
 و دو درجه یکبار و سیصد فرسنگ چنین دارالکلی حین بعد پنجاه و شش
 یکبار و چهار صد فرسنگ خانی بالغ دارالکلی خطائی بعد چهل و شش درجه
 یکبار و صد و پنجاه فرسنگ تیر و کون و در نهایت درجه پانصد فرسنگ در
 بعد بیست و چهار پانصد فرسنگ قد خدا و کثر بعد سی و شش درجه هشتصد
 و اکتاد بعد سی و چهار درجه هشتصد و پنجاه درجه فرسنگ دریا و نوز و سی و شش
 سی و دو درجه هشتصد فرسنگ مکتب خوارزم بعد بیست و شش درجه
 ششصد و پنجاه فرسنگ ستمین و پنجاه و بعد سی و چهار درجه هشتصد و پنجاه
 فرسنگ صغایان این بیست و بیست و نه درجه هشتصد و بیست و پنج فرسنگ
 کمال بعد سی و دو درجه هشتصد فرسنگ فرخار و بعد بیست و هشت درجه
 ششصد و هشتاد و پنج فرسنگ کابل بعد بیست و یک درجه پانصد
 و یک فرسنگ دریا و مجموع و باقی شصت و دو درجه یکبار و پانصد و پنجاه
 فرسنگ **دو فرسنگ** چاه ابراهیم و این دو درجه که نه برسد باشد در اقصا

[illegible]

Handwritten text in a vertical column, likely a list or index, written in Arabic script. The text is oriented vertically and appears to be a list of names or titles.

افساده

10

...

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰

1777

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰

والتوهم الى
بحر ما غم
ومشهور

Handwritten text in Arabic script, likely a title or chapter heading, located at the top of the page.

و کورد و اند
 ب انوار کبریا
 یغ دیگر نور
 درین انوار

تاغونیه روز سید و دیگر سنگ
 از بغداد به واسطه
 کله که عیونیت تا باب الاواب را و از آنجا به عرض است و مشام از آنجا
 که عرض اول از زمین باشد باطله لایه دیگر باشد عیونیت باطله
 سید و ریخته و هشت فرسنگ باشد و شاد و بیانی سید و ریخته
 فرسنگ و چهار شش و بیانی لایه بود و بیانی از میان درویش و
 دیگر سنگ و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 و از سلطانیه تا باب الاواب و از آنجا به عرض است و مشام از آنجا
 عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 و این عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 در طول و عرض متعین است از حد و عرض و طول و شاد و بیانی
 تا حد و عرض متعین است از حد و عرض و طول و شاد و بیانی
 اعلاست و این از آنجا که در آنجا عیونیت باطله است و بیانی
 که در آنجا در آنجا عیونیت باطله است و بیانی
 در عرض و طول و عرض متعین است از حد و عرض و طول و شاد و بیانی
 شش و عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 و عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 از آنجا که در آنجا عیونیت باطله است و بیانی
 در عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه
 و عیونیت باطله و عیونیت شالی طرف از بغداد تا سلطانیه

و آن حدود است و که از هند و آن حدود است یعنی دین مسکون را بر سر
سه دینسه چهار دان بخشی جنوبی را که می خوانند و آن زمین را یا است
و بخشی شمالی را از جنوب اند و که آن است و بخشی شرقی را و در و آن
چین و باقی است و بخشی غربی را از جنوب اند و که هم بر آن است و بخشی
از یزد را بین جنوب و شرقی را که می خوانند و آن است و بخشی را بین
شمال و غربی را که می خوانند و آن است و بخشی را از یزد و بخشی را
نویسند و آن است و بخشی را از یزد و آن است و بخشی را بین
خوانند یعنی میان هر ملک و باقی آن است و زمین را که می خوانند و آن
دین مسکونست و آن را که خوانند و آن است و بخشی را از یزد و بخشی را
نکله آن زمین موجب شرح ما قبل در واقع و بخشی را دین مسکونست و آن را
چهار دان در طول آن از نصف غربی و آنش از نصف شرقی است و در بخشی
بلوکان الاقالیم سیم و چهارم و آنرا که از اقلیم دوم و بخشی را که
و آنرا که در بخشی
طول است تا بخشی از آنرا که از اقلیم سیم و چهارم و آنرا که از اقلیم
دوم باشد بحسب اضلاع که در او باشد که بحسب حکم خطی
هشتصد و پنجاه و شش فرسنگ بود بخشی را بین هشتصد و شصت و یک
و شش و بخشی را بین هشتصد و شصت و یک فرسنگ و بخشی را
طایفه از بخشی

تأخرت

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

[illegible]

Handwritten notes in Arabic script, likely a library or archival stamp, located at the bottom of the page.

[illegible]

لیلا قبله وضع راغما فی جایگاه باشد و آیات علقین و آواز ریاحین
 آواز و موقوفات و شرفان و گشتا سفی و بعضی خوشستانی و تمام کورستانی
 مانده اند و بطریستان و جبلت و آب و بعضی خراسان و لایا یک چون رود
 قبله آوردند قطعتی بلی ازین پشت سوراخ کوش داشت بود و عروق و طالع
 ازین قفا باشد و قلب العقب را غروب درینست قبله رود و وقت اعتدال
 ربعی و جنوبی مغرب بر دست راست و شرقی بر دست چپ نود و دو است
 ازین و روم و قیصر و ربع و بعضی کوشان طالع ازین شرح داده شد و درین
 شرقی باید کرد و لایا آب نوره و خورستانی و فارس و ششاک و دو و توان
 دریا و فازه و قیستان و بعضی خراسان را مثل باب غیب این شرح باید
 کرد تا بعضی بقدر دست آید و بکن و هر مؤلفین و بحیرانی و لایا و مغرب
 مطلق باید کرد و صورت هر یک از این روی که در میان کوش و کوش و کوش
 و تحقیق طالب است قبله باید کرد که حسب خط نصف النهار و طالع و غیر
 در شهر و مطلوب بیرون آورد و استخراج آن بطریق بسیاری میتوان کرد از هر
 مشهور و نامرئ و هندسیست و طریق داده شد چنانکه درین طالع و آب و خاک
 و مسیری که در آنست و در وقت اعتدال و شرق و غرب باشد و بحیرانی
 نود که اگر قدری آب ازین کوشان در چپ جوابت یکسان رود
 آنکه بعضی جانب چپ ناید و کوشان و لایا ازین بخیر و کوشان و در وقت
 شاهد و میل دری ریم و طالع ازین شرح داده شد چنانکه درین طالع

پارک و شش بر هر ای مقعر باشد آسان بر زمین کشیده بدین نحو طریقه
باشد و بعد از آن که این خط را جای خود کشیده اند و با دیگر خطی که در آن
خط ثابت است از جای سبزه یا سبزه حقیقی که در آن خط و طریقه بر زمین
هندی است این دو وقت چنانست طریقه و در آن خط و این خط و این خط
دایره دینند و این دایره خواهد بود که خط طریقه در موضع خطی که آن طریقه
کشیده می باشد در وقت عقرب که خط طریقه در آن خط دایره کشیده
خط هر وقت موضع خط طریقه در آن خط دایره کشیده و این خط
در میان دایره خطی کشیده و آن خط را خطی کشیده و این خط
نقطه مرکز دایره مرکز دایره خطی کشیده و آن خط را خطی کشیده و این خط
و نقطه مرکز دایره دایره خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
خط خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
جانب در وقتی حاصل شود هر دو وقت در آن خطی کشیده و این خط
لاشک بر آن نقطه مرکز دایره خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
باشد طریقه در خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
مشرق و غرب بود شرقی نقطه مرکز دایره خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
اعتدال و خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
نقطه شمال بود و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط
و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط را خطی کشیده و این خط

تلكه ريك خط نصف الدنيا را قدا شد بر قدا يوسف ايات طوله اگر عرض شد
 مطلوب بيني ان عرض كده بود ست قبله ان شهر بر خط نصف الدنيا باشد
 حاصل حوت دهی جو با منی قبله ان شهر را حوت ان شهر

قیاسی و کوهی و غیره مطلوب که از عرض کمتر بود سمت قبل و خطه شمال
 بود بجانب شمال یعنی در جهت قبل و قوس بجانب شمال داشتند بود و اگر
 عرض بلد بزرگتر و عرض قوس کمتر می بود و طول بلد بزرگتر سمت قبل و خطه
 شرق و مغرب بود و اگر طول بلد مطلوب از آن کمتر بود در جهت شرق و غرب
 باشد و اگر بزرگتر بود در جهت قبل و بعد و در این چهار صورت حاجت بر کسی
 نبیند و معرفت مقدار قوس از آنجا که احتیاج می باشد قاطعاً و در هر
 جهت معرفت خطوط نصف النهار شرق و غرب در هر دو بلد طول
 و عرض بلد مطلوب حاصل می شود که باشد در هر یک که طول و عرض آن
 زیاد است از طول و عرض هر یک که بود سمت قبل و مغرب باشد
 و اگر طول و عرض آن کمتر از طول و عرض هر یک باشد سمت قبل و مغرب
 شرق باشد و اگر طول بلد مطلوب بیشتر از طول و عرض هر یک که بود
 سمت قبل و مغرب باشد و اگر طول بلد مطلوب کمتر از طول و عرض هر یک
 باشد سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در این چهار صورت
 احتیاج به معرفت سمت قبل و بعد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 شرق و غرب باشد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 که سمت قبل و مغرب از هر یک از این چهار معلوم می شود و در هر یک
 جدول جهت معرفت سمت قبل و بعد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 شرق و غرب باشد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 فایده معلوم و اگر طول بلد مطلوب بزرگتر و عرض بلد مطلوب کوچکتر
 عرض

در این صورت
 در این صورت

در این صورت
 در این صورت

عرض هر یک مطلوب بزرگتر و عرض بلد مطلوب کوچکتر و عرض بلد مطلوب
 عرضی در هر یک جدول جدولی که در این صورت و در هر یک صورت و در
 جدول آنجا که سمت باشد از خط نصف النهار و در هر یک صورت و در هر یک
 پس اگر طول و عرض بلد مطلوب از طول و عرض هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 از قاطعاً و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 باشد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 آن خط سمت قبل و آن موضع باشد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 بلد مطلوب کمتر از طول و عرض هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 شمالی و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 طول بلد مطلوب از طول و عرض هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 بجانب مغرب باشد و اگر طول بلد مطلوب از طول و عرض هر یک که بود سمت
 که سمت قبل و مغرب از هر یک از این چهار معلوم می شود و در هر یک
 سمت تمام است و جهت و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک که بود
 و عرض بلد و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 ح و و این جدولی که است تفصیل مابین الطولین و عرضین جدولی که
 آوریم و تفصیل مابین العرضین از عرض جدولی که است و در هر یک
 کرده شد که به نیست و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب

نویس کرده اند

نویس کرده اند که از آنکه اسطرلاب علی جهت است و حساب آنجا که در
 معقل داخل جمع این که در آنجا که در هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 مابین آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 بوده است و بعد از آن بسبب آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب
 به طبع در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 سال از آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 الحساب حکمت او و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 بودیم است که آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 طالع و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 ملک شاه سلطنت به است و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 بود در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 دولت معقله ای که از آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب
 و در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 یعنی از آنکه در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 هر روز که در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک

مستند

در هر یک که بود سمت قبل و مغرب شرق و غرب باشد و در هر یک
 ایوان زمین شهرت بیرون که است معقله ای که از آنکه در هر یک که بود
 قمر

در این صورت
 در این صورت

در این صورت
 در این صورت

تومان این توای شهر و بخلاف دی بوده است و کلاهی در این
و نامش شهر آجاست و دی بر طایفه بوده که کجکوشی در محل عرسه لغتاً
علیه و علی بن عبدی بن زیاد الف الف لغتاً باغش قتل امیرالمؤمنین علیه السلام
حضرت بن علی علیه السلام شد و کلاهی حکایت مشهور است **تومان** از قلم
چهار دست و نام البلاد ایران و بجهت قدمت آنست شیخ البلاد و خوانده اند
طویش اینجمله بخلافات و کجکوشی و خطا استوار شهر که در دست
و شمالی است و هوایش متعقبات و آتش ناگوارنده و در کوه با بسیار دیو و دزد
کشدند **تومان** در کوه کجکوشی کلاهی کلاهی کجکوشی کجکوشی کجکوشی
و یای در کوه کجکوشی کجکوشی کجکوشی کجکوشی کجکوشی کجکوشی
در وضع کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و هر یک هر شهر خود عرض می کرد که در اصفهان کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
سی هر سال نریزند و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
شیک پیغمبر است و هر یک کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
بر کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
عمادیت آن کوه و شهری عظیم شد و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
عمادیت بر چرخه اهل شهر و دیو و دزد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی

آه می آید در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
خراب شد و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
کرد و جماعتی را با کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و ولایت و قمر آن در این کوه و در کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در دست است و تمام ولایت با ره در دست و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
و قمر آن و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
میخوانند و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
باشد و خطا روی در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
اهل شهر و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
خانی باشد و اهل آن ولایت آن موضع را در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
خوانند و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
چون ابراهیم خالص و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و حقوق دیوای آن ولایت با دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
و با دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
دی است و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
تومان در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
طویش اینجمله بخلافات و کجکوشی و خطا استوار شهر که در دست
از دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم

اتانکه بر طایفه آن غالب است **تومان** این توای شهر و بخلاف دی بوده است و کلاهی در این
بقرون منسوب بود اما چون در این شهر سلطان شد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
حاکم آن توای شد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
تومان از قلم چهار دست و نام البلاد ایران و بجهت قدمت آنست شیخ البلاد و خوانده اند
طویش اینجمله بخلافات و کجکوشی و خطا استوار شهر که در دست
و شمالی است و هوایش متعقبات و آتش ناگوارنده و در کوه با بسیار دیو و دزد
کشدند **تومان** در کوه کجکوشی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و یای در کوه کجکوشی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در وضع کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و هر یک هر شهر خود عرض می کرد که در اصفهان کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
سی هر سال نریزند و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
شیک پیغمبر است و هر یک کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
بر کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
عمادیت آن کوه و شهری عظیم شد و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
عمادیت بر چرخه اهل شهر و دیو و دزد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی

تومان این توای شهر و بخلاف دی بوده است و کلاهی در این
بقرون منسوب بود اما چون در این شهر سلطان شد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
حاکم آن توای شد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
تومان از قلم چهار دست و نام البلاد ایران و بجهت قدمت آنست شیخ البلاد و خوانده اند
طویش اینجمله بخلافات و کجکوشی و خطا استوار شهر که در دست
و شمالی است و هوایش متعقبات و آتش ناگوارنده و در کوه با بسیار دیو و دزد
کشدند **تومان** در کوه کجکوشی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و یای در کوه کجکوشی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در وضع کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
و هر یک هر شهر خود عرض می کرد که در اصفهان کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
سی هر سال نریزند و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
شیک پیغمبر است و هر یک کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
بر کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
کوه کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی
عمادیت آن کوه و شهری عظیم شد و در دوازدهم و در دوازدهم و در دوازدهم
عمادیت بر چرخه اهل شهر و دیو و دزد و کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی کلاهی

واهل ولايت شهي پيشتر در ولايتش قصر حليئي نام در ياد حقوق و ديواني شهر و
 ولايت ياندره توان وهفت هزار دينا راست **اردستان** ولايتيت قريب
 پنجاه ياد در ياد است و در محصول يك شاتي مناسب در ولايت اسفند و ياد است
 كرده ساخته بود **قوش** ولايتيت و از طرف كوه بد و در ديك كوه فرو يافت
 سيزده ياد و در ياد است و قم و طر و تان از عطايات اوست و هلايت
 معتد است و آيتي از هر و ديكي دبان شهر مشوسيت و از عطايت علم و
 پند و ميوه است و انكاف و قات آنجا از ياد ياد و در ديك آنجا شهي اني مشي
 حقوق و ديواني شهي هزار دينا است **جبارگان** از اقليم چهارم است
 طولش از خرابايات قريب و ميمنه آن خط استوا لدم هار ديك بمش
 ساخت و بنايم فرد و سر و خوليد كه اول بهار شمره كند و
 آنجا پند و عطايت كرد و كليا دكان كفت عرب معرب كرد و خرابايات خواند
 هلايتي معتد است و آيتي از هر و ديكي دبان شهر مشوسيت و بنم موجود اند
 محصولش علم و ياد و در ديك آنجا انكاف و قات هار ديك و كاشي قريب پنجاه
 ياد در ياد است حقوق و ديواني چهار دينا و در هزار دينا مشوسيت
 در اقل شهر و وسط يوده از اقليم سيم است طولش از خرابايات قديم و در
 آن خط استوا لدم و هلايت از هر و ديكي دبان شهر مشوسيت و بنم موجود اند
 محصولات شديك خرابايات **سار** از اقليم چهارم است و بر سر و خرابايات
 بلاد در شمره دستان ساخته و سي پاد و در ياد آن كوه حقوق و ديواني

هفت هزار و بیست و نه **فرهان** و کاتبست و دود و پاهای معتبر بود
و در دیبستان رفت داد الملک آنجا بود و طهر و پست ساختند آنکس و دلخاد و باهر
مغایرتی آنجاست طول آن ولایت از ایزد ابدات **فکک** و بعضی از خط است
لایه ها و نایست معتبر است و آیین آن کار توها در دنیا عانی غلبه و بلند و بکوب
و صوفیه و نیکو بسیار میباشد و پیوسته در آن ولایت از نایب دور و در آنجا
شیخی ای می باشد و عبادت **تغیث** و غیرت دین آن در دهر باما جعفر و اعتقاد
عمد دارند و در آنجا یک اعتقاد و اهل عبادت و غیرت می باشد و صاحب **نایب** این
کتاب درین کتاب آورده است که **فرهان** **سخت** و عبادت که گفت در جمیع میان
او این و آفرین باشد اهل عبادت و غیرت دین پیغمبر و بعضی بر طاعت حق نیست و فرقه
غلط گفته بدین دلیل که **فرهان** و سایر شیخی ای می باشد و معتقد اند و در طاعت
حق ساهی که مقابل طاعت جمعی هستند و غیرت اهل **فرهان** و سایر و خصوصاً
فرهان و **فرهان** دارند و در طاعت نیز همان **فرهان** و سایر و سایر را می دارند
و در آن کوهی سن بود و در آن کوهی **سخت** ای دینی و دهر و بکار کرده است
و در آن ولایت **سخت** است آنرا مولی جان نادر و خوشایند و در آن حوالی **سخت**
که خواست حقوق دروایی آن ولایت سه تومان و هفت هزار و بیست و نه
فرهان و در آنجا **سخت** طول از ایزد ابدات قدس و در آنجا **سخت**
است و در آنجا **سخت** می باشد و در آنجا **سخت** است و در آنجا **سخت** است
کوه و در آنجا **سخت** است و در آنجا **سخت** است و در آنجا **سخت** است

کثیر و جان نواز و زاری طویل و عریضی دارد دشمنی فرسنگ در سه فرسنگ و آنرا
 دراز گویند و خوانند و در آن خود دلق و کرم بوده است آنرا فرزند خوانند و حق
 و بیایه آنجا کثرت مان و کثیر از دنیا است **نظر** اراقلیم چهارم است و شهری
 وسط و قریب سی پاره حیدر از قباغ آن حقوق و دیوانی آن ده تومان و دو
 و با همه دنیا است **غیر** اراقلیم چهارم است چتر پیشه دای ساخت و در آنجا
 حقه جزو قریب عالی ساخته و در آنجا طایفان هنر زیانی است و کشتن اسب
 خانه ساخت هوای بی معتد است **بر اوردنی** فلا سیتست بیست پاره در
 از قباغ آن **و شاق** قلعه اسیت و دو کایت نظر آنرا **کشد** **عین**
 و شاق و با آنجا کشته و شاق و هوون کشتن خیمه الدین بر ادا قانی در حق
 آن کشته است **بیست** چتر کشتی کبر حیدر نگار طلوع و در آنجا کثرت با چاق
 بست که **دو** **تومان** لوبنر یک دلقی معتد است و در شهر باشد و تان و فارس
 و کوه و کان قنار منار الحسان از آنجا است حقوق و دیوانی که با آن کبر و در
 کشته بدین از صد تومان می باشد اما آنجا نایک بدینان مغول میدهند و تان
 و یک هزار دنیا است و مقوله آنرا که لایت از او حاصل میست و نیت معلوم
ابج اراقلیم چهارم است شهری کوچک که سیرست و هوای بد دارد حیدر آن شمال
 آن است است اما این کار و زیاده **عوه** شهری کوچک است باغبان بیا در آن
 نایک و لیو و ترنج و درخت کوه میرا در آن **لورکان** شهری کوچک است و هوای بد
 و آنجا کثرت حیدر است آنرا سیرا باشد **دو** **تومان** **کوچک** دلقی معتد است حقوق

خبریں

دنیای آنجا که با نیک و بد و کینه و نمان بود است اما آنچه در یونان معلوم می‌باشد
نه توانی نیز در دنیا و به قوت و در آمده است **دور در** آنجا که چهارم است و که
نزدیک طولانی و دور و در جمیع عتیق و حدیث بوده است و هوایی و وسط
و شرفی می‌گردد و در روز و هر آن بسیار **دور** و که نیست از آنجا می‌باشد
برده سی پاره و دیده باشد و در وقت و نیست در سیاه می‌خوانند **دور** شهری
کوچک بوده است اکنون غراب نیست و در جوانی بسیار نیست و در کوهستان
غیر آنجا می‌باشد **دور توان حداد** در دو ربع شهر است و آنجا که چهارم است
طولانی از آنجا که حداد است و در میان شهر و در میان شهر است و در میان
بطالع محل و در وقت و در میان شهر است و در میان شهر است و در میان
ساخت اکنون آنجا که در میان شهر است و در میان شهر است و در میان
چنانکه در میان طبقات کوچه کرد و در میان طبقات محل داشت و از آنجا که در میان
دیده و چون در میان حال آن که در میان چندی در میان دیده و در میان
آنجا که در میان دیده و در میان آنجا که در میان آنجا که در میان
آورده و در میان در میان شهر و در میان آنجا که در میان آنجا که در میان
چندی در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان
موانع خود را مانع می‌نمود و در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان
تجدید و در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان
حقوق دنیای آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان آنجا که در میان

این بیاضی به غلطی ثبت افتاده در کتب این صنف خلطی است و سرخی نوشته است در سطر آخری
 این صنف را هم از آنجا که مایل است

نام کورن: بنیادین فلسفی بود، محکم و اکثراً غریب است حاصلش علم و بیاد نیکو می باشد
 لقب: فقیر است در میان بنیاده افشا و کوهستان بزرگ و قلعه نیکو دارد و پدر
 کلبه

آن قلعه روزی در آنست هوانی معتدست و ایکی اندر در واصلی قلعه انور
و میوه باشد و در من از که عذایک هم فرجید و شافیهی حقوق دیوانی

سفر از دیار به دیار و در سفر است **کیلائی و فصل اول** لایق است قرب پنجاه و یک دیار و در سفر است
از دیار به دیار و در سفر است **کیلائی و فصل اول** لایق است قرب پنجاه و یک دیار و در سفر است

و شش ترک میگوید اندر و در افق
و لا یستقر فی سائر مذهب و در فقه و کلام
مفقات آن حاصل از غلبه و تفکر و سیار میباشد و بعضی مواضع دیگر است
از راه اکتفا به حدیث ایشان نیست هر چه گفته دنیا راست

[illegible]

طراند و آشیریک نیکو دارد
 میان سینه کوهانی بکرمی مایل حاصلش عذرا نیک
 و فریب طبیعت باره و دیار و دیار
 و فریب طبیعت باره و دیار و دیار

هفتاد و نه ساله مرگست **قوله** ای خدیجه چهارم است خدیجه و سقراطی و لادیسند و
 خدیجه از اقلیدیه است طوئسی از ایزدالات عظم و عین از خط است و طو
 و سقراطی و لادیسند و خدیجه از ایزدالات عظم و عین از خط است و طو

شهر و وسطا ت دعوت مشن اهر و دیاضه کام

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the manuscript's content, written in a cursive style.

18

سنة ١٢٨٠ هـ

از اینها لذات قلب که بعضی از خط استقلالهم (از روی ساحت
و ملوک و ولای میفرماید یعنی بشکلی که حکام میباشند و معروف کشتن عیالیش
و بعضی وقت و با وجه آنکه شمس را که سبلان مانع است و این را که

مختلست بجهنمیت مایل چنانکه از مناسبت دوازده صغریه باشد
سیلان به ایند و میر و پیران باشد اهل آستانه شافیه در بزم اند بعضی حنفی باشند
حقوق دلاوی از آن رود و است چنانکه است ولایتی با اقطاع لشکر مقرر است گاهی

چون توانا مقید به احوال **احمد علی خان** دو مقید است در قبال او که سبیلان افتاده
الادیر و زمین بود که بهرام کو در ساخت مطلقا بعضی شادان و بعضی دایره و شادان

فازد حق بدش فیلادین فیروز ساعت خورای آن معذرت است واجب از کوه سبلا
جاری باستان بسیار و فراوان دارد و سیره و لنگر و موی زراوان بود و قریب بیست
میل از کوه سبلا تا کوه سبلا فاصله دارد و از کوه سبلا تا کوه سبلا فاصله دارد

موضع انقلاص است و حقوق دینی را بجا نداشت هر روز با دست راست بر سر
کوبیده ای میزدند و این را زوکی که بدینجا میفرستادند از آنجا داشتند که روی

حقوق و دیوانی بقاعه است و لایقش قریب نیست باره و دیوانه شریف و بزرگوار
باز و دگر در حال بودی و فرست **نقطه** بمقامت کردن غایت حاصلش علی

و بهین و تفرع دارد
همایشی که می‌باشد و این را که جاریست و بهستان آنکه دارد و حاصلش

میشود و در پیش آمدن دوزخ و جفا که استحقاق آنست و در این دو فقره از حدیث
در این باب سابق مقبول کرده اند و لا یتقرب الیه فی شلاق حول ریحون حلی

_____

شهری وسط بوده است و اکنون دره‌ای است که این صومعه را در ناحیه است و
روایه‌ها و پیش و پس از آن احوال و اوست در سابق شهری در آن آباد و نام آن

سرکره بود حکام شیخانی دیار پیروزه است و کامش افرازان سیکه دار محمد
خانی فیروز آباد خلیفه حکام شیخانی شد و اکنون بنحو است و در آن ولایت مجوز
بود

کوه دودا سیست بطرف افشار بدویدان و جغیره سیست الدان یا بیاضا در مجرای
و بر طرف قماطه که قرار نوبت خوانند و چنانکه او یک دره را نشانی بگذرد و بر یک دره را
خالد که کوهیت هم در این راست شالوئی برادر که با این دوست کو برادر داری و

فلا بد من تكميل مخرج كرمه بربا نانو در برود آمده و مخصوصه است لا زال فقط
اندر مخرج چنانکه و بسیار کوهان است اما آنچه حاصل میشود و پیدا در مخرج خال ازین

آفتاب و در آنجا در غلاف و از اینگونه است و بدین سیب و است و این چنان می باشد
که مانند پر یک لاله می بود و شکاف و او است و شکاف می سخت و می بود و در حقیق

دینا پیش کسی غلام دینا درست و نایق است و صد پاره و دینا باشد
و حق و با کور از محفل آن حق و دینا پیش نیست و بر خط دینا دینا دینا
مقدمه الشیخ ابوالحسن علی بن ابی حمزه و در دینا دینا دینا

شاعر و ولايتيست مقلد طراحي محلي سني پاره وديده نار مغلقي شاعرانه
كلور وحن ورو وكيولان هرايش معتدست ويكړي دايال حاصله علمه نيكې باشد
واندې سره دارو جوړه شئ سناغي مذهب اړه او ما دېغي نواردېد ترين طراحيه

حقوق ایندی ایلی ده هزار دیکه ایست بر بر و بر تو ای **شکر** و این تومان هفت هزار
 پنجاه و نه و ازار ریاجاق و اده و دیکه و کلر **پنجاه** اراقیم چهارهست طوئی

11. *Phyllanthus* *sp.*

18

ویندر و شلده کیماسند **سلسله** انانیم چار مست طولیش افرینجه آلات عظمه

[illegible]

و جبال کوهستانی و بختی و بی و نصیب و در ریاستان بسیار دار و میوه و انکود
نیکو باشد و در قس سنی اندک از ایشان سیاه و کج و میان کم از آن میجوید و بیو و میوه بسیار
صلح

و در بارها باشد حق و سبب و این در میان ایشان قائم باشد و چون دارای و موردی است
بدین معنی باشد حقوق در میان ایشان سبب و در هر دو قسمت و دنیا است **از معنی** الظلم
طایفه از ایشان است که از عظم و عجز و خطا سبب و در هر دو قسمت

چهاروست طوفان زجر ایضاً المات عظمه وعرضه انظمه اول المومنه و
دروغها و فراگام است و کما در مجرای حقیقت افشاده است و هوای گرم آ
و بهضیوت مایل و آتشی از عوین آن خیال برآورد و میو حقیقت ریزد و بهاعتبات

[illegible]

در میان کوهستان افتاده بر یک کوه ایستاده و در یک بلبل قیلا هوای خنک و شادمانه از آنجا
 انافیه که الان جبال در آنجا و در میان کوهستان ایستاده و در یک بلبل قیلا هوای خنک و شادمانه از آنجا

کذا انما یجوز سبیلان که گفت پس سبیلان با باد و برف و طوفان و عاصفین علی در بحیرات و انکار
یوز و ویست با برف و باران و انواع است حقوق و نوائی نوین و هر روز و سبیلان رست

هوالمشهور است و آب از دریا که بدان شهر منسوبست و از کوه سبلان و رود جیحون و دیگر

1

آلات در کتب ادبی تا آنکه کوفی اندک در ولایت اداریست **سپاه**
 از اقلیم است طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از خط استواری
 قبادی و فرسایا سا فی ساخت و اکثر خرابیست و بیشتر عماد است آن
 از اجزایست هوایی که است حاصلش غله و کثرت و بیشتر در جویات
 نیکو میباشد **بوم** از اقلیم است طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از
 خط استواری است که در جوی ساخت قبادی و فرسایا سا فی جدید و عمارت
 کوه شری بر کوه بوده است و کوفی عظیم داشت و در جویات عالی و در
 بوده و کثرت میوه و از میوه هاش فندقی و شاهیل و طیف از اجزایست که
 آتشی از روی که بر بوم و شهر است **کجه** از اقلیم است و شری اسلامی
 طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از خط استواری ملو در دست و دست
 و کثرت میوه شری خوش و رفیع بوده و در بعضی گفته اند **بوم**
 چند شریست از اقلیم بران رفیع قبادی و فرسایا سا فی و از جوی آب و هوای
 کثرت میوه و از جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
افترام کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
اب کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
 در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

و سه هزار دینار و در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
 در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
بوم از اقلیم است طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از
 خط استواری است که در جوی ساخت قبادی و فرسایا سا فی جدید و عمارت
 کوه شری بر کوه بوده است و کوفی عظیم داشت و در جویات عالی و در
 بوده و کثرت میوه و از میوه هاش فندقی و شاهیل و طیف از اجزایست که
 آتشی از روی که بر بوم و شهر است **کجه** از اقلیم است و شری اسلامی
 طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از خط استواری ملو در دست و دست
 و کثرت میوه شری خوش و رفیع بوده و در بعضی گفته اند **بوم**
 چند شریست از اقلیم بران رفیع قبادی و فرسایا سا فی و از جوی آب و هوای
 کثرت میوه و از جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
افترام کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
اب کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
 در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

نحوه موی

در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
 در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
بوم از اقلیم است طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از
 خط استواری است که در جوی ساخت قبادی و فرسایا سا فی جدید و عمارت
 کوه شری بر کوه بوده است و کوفی عظیم داشت و در جویات عالی و در
 بوده و کثرت میوه و از میوه هاش فندقی و شاهیل و طیف از اجزایست که
 آتشی از روی که بر بوم و شهر است **کجه** از اقلیم است و شری اسلامی
 طوین از اجزای بلاد است بحسب و بعضی از خط استواری ملو در دست و دست
 و کثرت میوه شری خوش و رفیع بوده و در بعضی گفته اند **بوم**
 چند شریست از اقلیم بران رفیع قبادی و فرسایا سا فی و از جوی آب و هوای
 کثرت میوه و از جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
افترام کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
اب کثرت میوه و جویات عظیم و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی و کوفی
 از اجزایست که در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات
 در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

در جویات صفاهان و عظمی در خط استواری و در جویات

شهر شهری بود که است و در دو عمادیت عالیله و هوای بی غلبه ای خوب حقو ق **شهر**
 پنجاه و هفت هزار دینار است **کروک** شهری که چکست و هوای بی بری می آید
لیداع شهری و وسط است حقوق و دیوانیش فونزه هزار و پانصد دینار
نیادت **بالاد** و ضلع است جای بی علم و بی **ایرادل** و ضلع است حقوق
 دیوانیش چهار هزار دینار **تراق** قلعه است عظیم حکم در میان کوه افرا ده
نور محمد شهری و وسط است **سور محمد** شهری و وسط است حقوق
 دیوانیش بیست و پنج هزار دینار **فیل** شهری است بی ساحل و بی طغینه
کشتی شهری که چکست و بی ساحل و غیر بحر **لوقوس** در ربع الدیوانی که بود که
 بی حدود و قونده است از کوره صادق و جصفون قوره و فاطمه عویش و دلیان
 حواله است **باب هشم** در کیت ارضاع و کالیات ارض و فلان بود و بیست
 ارضه و کلا صوره و ارضه و کلا کبر و فاصو و داخل ایوان نیست و ارضه و کلا کبر و فاصو
 افرا ده است و کالیات روم و بیخالی و دیار شام و بیرویش و دیاری و
 مدیتریه و بلاد و سیسی و طبرستان و قبرین معظم بلاد انجاست و لا لاجا به
 سه تومان بی رسیدن و خارج بایوان میروند و ارضه و کلا کبر داخل ایوان است و بیست
 مکیومان و نومان خلاطه شهرو است و هوای بی حد و بی حد و بی حد و بی حد
 الا صوره و دیار کوه و کوهستانی و کوه و بیجان و ارضه و بیست است طریقی
 از رت الیوم تا سلسون و بعضی از انان تا اقصی و کلا بی خلاطه و دارالک
 شهر خلاطه است حقوق و دیوانیش در میان سابق و در کیت قوام این

بوده است و اکنون سعی وافر نموده است **خلاف** از قلم چهارم است طوطی
 انچه از این حالات عید و عرض انخط است و لحظ هر انوش معتدل است
 و با اعتدال بسیار دارد و میوه های خوب و بسیار حقوق دیوانی هزار و پانصد دنیا
استوط قصید است مختص حقوق دیوانی دیگر از دنیا است **ارشی** بشقارانی
 شهری بوده طوطی از این احوالات عرع و عرض انخط است و لحظ هر انوش
 تابع المانی علیشاه و وزیر پیرانی این احوالات کشید اکنون طوطی حکم است
آنوک قلعه است انجم نوک و بحیر و خلاف و بعضا نظم سخت نیکوست حقوق
 دیوانی سی و نه هزار و صد و صد دنیا است **الطاف** علف نزاری عظیم نیکوست
 و طایفه فراوان و شکارگاه های دارد و از عوف خان مغول دلتجا ایرانی ساخته
 و بشق قباستان آنجا بودی **مکری** شهری کوچک است و در زیان سابق شهری
 بزرگ بوده و مونس شریف افراشته است و در روزی نزدیک دارد از ان طاق میاید
 و با اعتدال بسیار دارد و در میده و انواع می باشد و حداد درون شهر قلعه است
 نیکو طاف شهر **ساف** قصیه است و در دیارستان و میوه بسیار حقوق دیوانی
 شانوز و هزار دنیا **خاوری** شهری کوچک است در اول شهری نزدیک بوده **شباب**
 و قباذت حقوق دیوانی هزار دنیا **دورب** و **دوطاناب** شهری کوچک است
 و در دیارستان و میوه بسیار و در این درخت میوه خوشی حقوق دیوانی شانوز
 هزار دنیا و در حداد دنیا است **شمار** در اول شهری بزرگ بوده و اکنون
 بقدردی مایه حقوق دیوانی نهصد دنیا **سلم** قباذت حقوق

دیوانی باشد و هزار و سیصد دنیا **عرب** شهری که چهلست حقوق دیوانی
چهار هزار دنیا است **عرب** از اقل چهارم است طولش از اربع احوال
و عرض از خط استوا م ۸ و اکنون قلعه دارد و عظم حکامی است
و هوای خوش دارد حقوق دیوانی چهارده هزار دنیا است **لنگرستان**
از اقل چهارم است و آن قلعه است و وسطش شهری در یک دوه و اکنون
شهری و سطلت طولش از اربع احوال ع و عرض از خط استوا م
آن بسات خوب و آفتاب از آن کجبال که در آن حدود است بر بعضی و در بعضی
خلافه یزد با عتق از اول و میوه های بسیار دارد و خوب حقوق دیوانی
پنج و سه هزار و چهار صد دنیا است **لاشجر** قلعه دارد حاصل غله و میوه
اندکی میوه باشد حقوق دیوانی هفت هزار دنیا **باب ششم**
در مورد بار یکصد و پنجاه کالات روم و ارمن و شام و کردستان و عراق
عرب پیوسته است و شهر و وصل دارد ملک آنجا است حقوق دیوانی آن
فککست در ده ها کجالت تا همان بدین حد بلوغ نکر از قوم آن بوده است
و اکنون صلوات و وقایع و نیم است **مصل** از اقل چهارم است طریقی
از اربع احوالات ع و عرض از خط استوا لک و نیم دارد و حاصل اشاده
دو دنیا و پنجاه کلام است و میوه های دارد و در بعضی از آن شکسته شده
مقطع کرده که هر یک مثل آن قطع کن از خوب نکرده باشد و عملیات عالی
بدین حد بلوغ نکرده است و اکنون شکسته است حقوق دیوانی شصت و
ده دنیا

هشت هزار دینار است **از این** و از اقل چهارم حقوق دیوانی از این و از اقل
 پنج و در بعضی از اقل است و اگر با آن است و شهری و وسط است حقوق دیوانی
 سی هزار دینار **جمله** شهری و وسط است حاصلش غلّه و عین و از این و عین و
از این شهر و کوچک حقوق دیوانی بیست هزار دینار و **از این** و بیست و نه
 حقوق و در بعضی و در بعضی حقوق دیوانی سی و نه هزار و بیست و نه
 شهری و کوچک حقوق دیوانی سی و نه هزار دینار است و در بعضی از این
از این چهارم است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 شهری و وسط است و از اقل چهارم حقوق دیوانی نیست و در بعضی از این
 چهارم است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 دیوانی و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 بوده است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 قوم و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 حقوق دیوانی هشت و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 ساخت و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این
 و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این است و در بعضی از این

و میره را که در غل و دزدی و سرکشی دارد **فردا** از اقامت چهارم است طوفان از غل و دزدی را که در غل و دزدی است
و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است
مکن از آن که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
شهر و قریه را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
سابق بن حیران قلعه قطع طریق مشغول بوده مدتها می شام و دریا بگو و ملک بدان
سبب مسدود بوده سلطان لشکر از سوی آنجا می فرستد و سابق و یا با بران سبب
نیوز آن دریا کشاده و این شد و در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است
که آن قلعه دریا رود و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
مدلتا حوالی مشربیت که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است
بدید و چون نزدیک می رسید و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
سنگ ساخته بودند و کبندی نیز کرده و میان زیادتی از سرکشی می کردند و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است
سوم شهری که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
خوب سازند و طاعتی ای نظیر و شهر است **چهارم** از غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است
طوفان از غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
از آنکه در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
دربار و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است
اولی مقامیست که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است و اکثری غل و دزدی را که در غل و دزدی است و بعضی از اقطاع است

جہانگیر

چهارم است که کواکبی که با آن ساخته شد بر شش موضوع انکودیدار باشد و از
بد باشد و حقوق دیوانی نیست و بحث از اینها در چهار صد و نواست
شهری بزرگست و عمداً از اوله دلیلی از آنجا بدیعت کرد و بعد از
مثنوی که در این دهوایی باغیست خوب دارد **فصل** از اقلیم چهارم
طول از جرایج الدات عدم و عرض از خط استوا که در قریب این شهر
و بعد از مثنویست که **فصل** شهری وسط است **فصل** از دریا و بعد از
از اقلیم چهارم طولی از جرایج الدات عدم و عرض از خط استوا که
بر روی این شهر داده است و در قیاس است بر مثنوی که بر سر شش
فصل یعنی از این شهری بوده و اکنون آن است و در اقلیم خوب و عطف از
خوب دارد و از یک طرف آن آب حیل و از یک طرف آب فوات میرود و حقوق
دیوانی ششست و در هر دو پانصد و نواست **فصل** از دریا و بعد از
از اقلیم چهارم طولی از جرایج الدات عدم و عرض از خط استوا که
بر روی این شهر داده است و در قیاس است بر مثنوی که بر سر شش
چهارم است طولی از جرایج الدات عدم و عرض از خط استوا که
یاد و شش شهر و پانصد و نواست است این از هر مثنوی است و بعد از
مثنوی که از اقلیم میوه و کواکب است و در این شهر است و بعد از
عقودت هوای شود که آنجا از این است و بعد از عقاید بسیار و در
و بعد از درج است که در این ماقبل است و بعد از این

[illegible]

42

لایع شهری کوچک است و هوای معتدل بخار دارد و آبش فراوان از اراضیات غلات و
اندریک میوه و اکثر باشد و مردم آنجا هزار و دویست و هشتاد نفر باشند **سلسله** قضا
اندریک چهارم در پای کوه پیستونی افتاده است و اهل جای تو سلطان و
مغول ساختند و هوای بغایت خویشت دارد و آبش بسیار است **شهر** زعفران در این
طولی از اراضیات فاک و بعضی از خط استوا لعل قصبه آنرا
در اول نوبت نقد از بعضی نوبت در ماهی تا اثنی عشر از آنجایی قبادین
فیروز زبانی ساخت و در صورتی که اکثر شهر در آن شهر روزیدان
کشته اند که پیوسته حکام آنجا آوار کرده اند و هرگز در پیش تویر حکام
نمی شده **کوه های** آنجا در کتب و مایه های نوشته اند از اراضیات
کوه اند از طوی از اراضیات مجمع و بعضی از خط استوا در برابر
شاه پور و کوه ای که کاف زبانی ساخت و قبادین فیروز زبانی بخند
عاریتی کرد و در وجه جنوب قرار یافت ساخت و پیر بن افشار و عادل و
و که ساخته شد که در دریا جیش او و غفور و بی و افغانی و که در
و پیوروم و ارا در است یونیس که در و شهری وسط دیده است اکثری دیده
صفتش شبیه نود و یک در است و بعضی در و ساخته و در ای آن
بانی ساخته و در سنگ و بعضی از آن هم که در میان میوه های کوهی
و در و در و بی و بانی چون میدانی به خط از کوه و در و از اراضیات
مراوده تا اقل و در اسل کوهی **کوه و** در و در است بر کوه

شهر و رمان آب نهاده است از سستگاه را **اهواز** از اقلیم سیم است طولی
از خراج ایالات در بعضی از خط استوا لایع از خراج ایالات ساخته
آنکه در بعضی توابع کرد چنانکه تمام صورتها با آن باز خوانند **تیم** از اقلیم
سیم است و شهری که چکیت و کرسی بود که در واقع شده است چنانکه
جدر و مهاباد و باجنگل از دراز و رفیق ایشان از آن بود باغنا و بسیار
دارد و نارنج و لیمو و میوه های خوب در آن بود **خبر تلوار**
از اقلیم سیم است طولی از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا
لازمه شایبوری از خراج ایالات ساخته و شایبوری از اقلیم سیم است
بسیار از خراج شهری و سیم است و کرسی و بعضی در جاده **مویزه** از
اقلیم سیم است طولی از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع
شایبوری از اقلیم سیم است و سیم است و کرسی و بعضی از خط استوا
دیگر از خراج خوزستان حاصل علم و پند و نیکو بسیار است و در و قوم ضایع
بسیار باشند **دوقل** آنرا از سستگاه گفته اند از اقلیم سیم است طولی
از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع از خراج ایالات ساخته
بر و جانب آن چند شایبوری نهاده است و بیلی و لایع آب سستگاه نیز چهل
مقدور و چهل از بیلی باغ و و سستگاه است و بعضی یا نود و یک و لایع
آنرا سستگاه و آن شهر را لایع یا نود و یک و لایع است
هر و بی شایبوری از خراج ایالات ساخته و قلمر کانی حکم دارد هر و لایع

کرم

کرم است و متغی **طولی** از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا
لایع از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع از خراج ایالات ساخته
شهری و سیم است و کرسی و بعضی در جاده **مویزه** از
اقلیم سیم است طولی از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا
لازمه شایبوری از خراج ایالات ساخته و شایبوری از اقلیم سیم است
بسیار از خراج شهری و سیم است و کرسی و بعضی در جاده **مویزه** از
اقلیم سیم است طولی از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع
شایبوری از اقلیم سیم است و سیم است و کرسی و بعضی از خط استوا
دیگر از خراج خوزستان حاصل علم و پند و نیکو بسیار است و در و قوم ضایع
بسیار باشند **دوقل** آنرا از سستگاه گفته اند از اقلیم سیم است طولی
از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع از خراج ایالات ساخته
بر و جانب آن چند شایبوری نهاده است و بیلی و لایع آب سستگاه نیز چهل
مقدور و چهل از بیلی باغ و و سستگاه است و بعضی یا نود و یک و لایع
آنرا سستگاه و آن شهر را لایع یا نود و یک و لایع است
هر و بی شایبوری از خراج ایالات ساخته و قلمر کانی حکم دارد هر و لایع

و نه و سستگاه که از اقلیم سیم است و آنرا سستگاه و آن شهر را لایع یا نود و یک و لایع است
هر و بی شایبوری از خراج ایالات ساخته و قلمر کانی حکم دارد هر و لایع
فاری

فاری سستگاه است طولی از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع
شایبوری از اقلیم سیم است و سیم است و کرسی و بعضی از خط استوا
دیگر از خراج خوزستان حاصل علم و پند و نیکو بسیار است و در و قوم ضایع
بسیار باشند **دوقل** آنرا از سستگاه گفته اند از اقلیم سیم است طولی
از خراج ایالات قدیم و بعضی از خط استوا لایع از خراج ایالات ساخته
بر و جانب آن چند شایبوری نهاده است و بیلی و لایع آب سستگاه نیز چهل
مقدور و چهل از بیلی باغ و و سستگاه است و بعضی یا نود و یک و لایع
آنرا سستگاه و آن شهر را لایع یا نود و یک و لایع است
هر و بی شایبوری از خراج ایالات ساخته و قلمر کانی حکم دارد هر و لایع
فاری

[illegible]

عراق عربیت تاقه شیرین و از این جدا شد و از همدان تاقه شیرین بجا و هشت
فرسنگ و از سلطانیه هشتاد و هشت فرسنگ و فرسنگ از قزوین و از بغداد تا شهر
نخ فرسنگ از تارباغاجی که سلطان ملک شاه سلجوقی ساخت از تارباغاجی
شهر یان بدست است بدو فرسنگی و جدا است تا شهر یعقوبیان جدا
از قزوین تا بغداد سی فرسنگ و از همدان هشتاد و هشت فرسنگ و از
سلطانیه صد و هجده فرسنگ **شهر بغداد را ای الخلفا فی حدیث**
از بغداد تا دی هجر از تارباغاجی و از همدان تا کربلا و از کربلا بدست
است بیست و نه فرسنگ این مرحله بر کثافت از نشت تا شهر حله از تارباغاجی
بود و چون مقام غزو بود و از راه خلیل علیه السلام تا اینجا بقی از نشت تا دی بود
چون یک فرسنگی این طریق است از کوفه تا مشهد و از مشهدی علی علیه السلام
که بر یابان نجف است حله باشد از بغداد تا مشهد سیست و شصت و
از همدان صد و چهارده فرسنگ و از سلطانیه صد و چهل و چهار فرسنگ
حدیث الخلفا ای ملک از مشهد که بر سر کوه است تا کربلا بدست و هشت و هشتاد
و در این راه اول زید مخاوی زن همدان و او شنیدند لغباته علی همدان
و سلطان ملک ای سلجوقی و دیگران و مغان و از آن زمان طوطی فراوان است
از مشهد تا مغلطه بدست و چهار میل و بیست و یواری السباع است بر این راه
و بر یکت این از رویه من نعمت من طایر السباع و کل حیث مرغ و در میش
مصان است و از تارباغاجی و چهارده است سی و دو میل و بیست و

سید صدقاری است که علی آقا سعدی را میگوید و خوانند و چهارده میلی از قضا تا
 راقصه و نیست و چهارده میلی در وجههاست از چهارچاه قوی که سلطان را بکشد و سی و
 توده با نود و نه کرد یا نود و نه است و در حق چهارصد که در دستک کده اند و میغشی
 نظر نیست و چهارده میلی از راقصه تا عجمه شیطان در وجههاست
 نیست و نیمیل و میغشی بنشاند است و چهارده میلی **شاه کرمیل**
 هال نامی و زمانه انقلاب بر جرج از عجمه تا ناله از رقیب بهما طاعت
 نیست و چهار میل و میغشی بخور است و چهارده میلی از ناله تا
 سقوف و در وجههاست نیست و یک میل و میغشی بنشاند است و چهارده میلی از
 سقوف تا ناطان و میغشی و قرائت و در وجههاست نیست و نیمیل و میغشی
 و چهارده میلی از عجمه تا ناله و نیست و نیمیل و میغشی بر سر است و
 میل چهارم است از عجمه تا ناله و نیست و شش میل که هفتاد و هفت قریب
 و در میل نود از ناله تا عجمه و در وجههاست سی و در میل و میغشی ده است
 و چهارده میل از عجمه تا حقیق و نیست و چهار میل است و از حقیق تا
 تا قریب و در وجههاست سی و شش میل و میغشی بر قرائت است و نیست
 از قریب تا نوره و در وجههاست و چهارهاست سی و یک میل و میغشی نوره
 و هشتده میل از نوره تا شیر از شیر و در وجههاست و چهارهاست میل و میغشی
 بر دوازده میل از شیر تا جگر و در وجههاست سی و بیست و نه و
 و بیست و نه است بر ناله و در وجههاست نوره و در وجههاست سی و چهار میل

[illegible]

تذکرہ

[illegible]

٤
الطريق إلى القاطع

[illegible][illegible]

و سوره قاف را قرآن اشارت بدوست و بر عیسی الهی است و کبودی هوا از عیسی
قوی است و او را ی عالم و ملائکه را و از آنکه حققت حالش این بود که این
در بعضی تفاسیر کبودی است و در عیاب الحوائج و عیاب ابدان آنکه که هیچ کس را
بدو نیست است چون حق سبحانه و تعالی را با قوی مضرب بود و مضامین پیشانی از نور
و است و شعله که در کوفه آن موکل است از کبودی را شعله تا که عیان آن کوه مجیدان را
در این زلزله افتد و آنکه شعله آتش الهی و عیاب کوه قاف را سالک که با ناله اندازد
روایت از نقل خود است این قدس شرح آن نوشتی و ظهور بود که **فردا** ما این انسان
که جسد است **کوه قیسی** که این در روز ملاقات است کبودی ممکن قیام **سبح**
و کاف ایشان قاطع الطریق باشند **و کوه** در عیاب است و در شهر و در باغ
کوه پیوسته نیست دروشی ده فرسنگ داشت و کوه سخت خیل داشت و از کبودی
که کس بر عیاب این بود و برین سبب درین نام نهاده است دلیل آن کوه و جلی است
که از او در آتشی غایب و عمار و دره و ستر و آب در آن دره از کوه **که** در آن غایت شکی
نایب آت است شوند و جلی خود و دره هلاک شوند **که** **کوه** در عیاب الحوائج
آه که در دست است که در عیاب این در عیاب و در آت عیاب هر یک و در عیاب و در عیاب
عدن نوره است کوه کشتان این غایت است و فرسنگ در فرسنگ و در عیاب و در عیاب
خود و دست کبودی و آن سابق آنرا امل و دروس کرده اند و نوره که ایشان
و عیاب بطور این که گفته است و مثال این و در عیاب این و در عیاب این سابق
نور و دروشی نیست و در عیاب این است و این است این چون در عیاب و در عیاب

[illegible][illegible]

موم ای که از موم مایه ای اسم اعظم آن شد معدنی بود و صابون از نوع آن جدا نماند
معدنی بود اصل **نقد** معدنی بسیار بود و در ایران زمین نزدیکش معدنی
بسیار می باشد و آنجا زمین است بر آنجا چاهها حفر میکنند تا آبهای زیر را بکنند
آنجا چاهها آب بسیار در نقطه ای بر آن آب می باشد معدنی صاف و دره صاف و
ماهی بخار از آب و برشته و معدنی بکوه اسپهان از نوع این خانه **نقد**
در سطح چاههای و آنجا رود که زمین را از آب و قدرت گرفته شد بخارهای که از کوه سطحی
بقوت هرات متصاعد میشود و در آن قوت مایه است غالب بود قوت مایه
آب را از دیگر دادند اگر هوا معتدل بود زمین در سالان بود و اگر هوا سرد
بعد از آنکه آنجا بامجم شده باشد و قطرات است که بعضی در شرف ذوب بود
اگر هوا سخت سرد بود و بجا نماند که در اجابت قطرات او جمع گردد در کوه
آنجا آب از یخ برف باشد و بعضی باران بکوبی برفی آنجا می افتد و در بعضی
زمین مانع می شود و می شود در اجاف زمین جمع گردد که است اجاع آن آب معدنی
لازم کرد و در اجاف زمین سخت برآید و در سطح وقوع شود که در مایل اطراف شود
و در هر جا که زمین سست باشد برآید و آن آب جمع باشد که در اطرافش قوت دارد
قوی بود **نقد** در آن باشد و اگر منعیم باشد در زمین همان
شود و در اطراف در بعضی که در آن چشمه شک شود و چون چشمه ای بسیار
بوی که در آن شود و در اجاف باشد و آب در زیر را بر آن بود و گذارند
برف و برف که در اجاف زمین در شود تا بر طاهرش در آن کوه بود و آب

[illegible]

عماد القوس ورن باغیت و لافش و رن بر سر بار و شهر و در بیج جای
نکته ایانی بسیار ساختند و یکدیگر مان موصی و دیار یکی در و نشانده
جهت شرق و جنوب و از هر طرف در آن کوچه چهارده کوچه و یک قلعه
ساختند و از آن کوچه ها بعضی بزرگ است و آن یکدیگر فانی و یانی
برخی کوچه های باب لایوب کرم است و در و از آن قلع است و یکدیگر
و علف از راهی خوب دارد و آب و هر این آنجا بسیار در و از آن قلع است
آنجا در **بلخ** انوشیروان علف ساخت **سند** و از آن قلع است
فر و در صوابی واقع است که مایه لایوب و در و از آن قلع است و انوشیروان
عادل ساخت در و در میانین بسیار است و انوشیروان در و از آن قلع است
در و کثرت خلاقی بوده است و اکنون کمتر است آنجا تا باب لایوب
چهار در حد است و اکنون آنرا از راهی با و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
بسیار است و آن مقام در و در حد کاسه و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
مستویست و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
فر و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
ساخته از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
کدر و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
این بر سر ساختن از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
عازر جهان و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است

انوشیروان

نیز شتر با مال و با چار و با کتب کتاب جامع الفوائد که در مناسب تر است
بر و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
شرقی کرده و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
شرقی کرده و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
ملکات بر و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
ربع مسکن و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
نصف شرق و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
اقلم هفتم است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
آنجا از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
اماده و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
بعد از این قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
مواشی و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است

است و در و از آن قلع است

باشد از بلاد مشهور و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
بغایت آنجا است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
اقلم هفتم و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
بوجه و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
کفار و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
بر نسبت از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
نیز از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
فکر و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
پرو و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
سویست از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
آنرا از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
دین مای صورت و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
ملک علم و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است

ملک

ملک و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
است و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
نصف شرق و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
انرا از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
افراد است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
باشد از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
دارد و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
سویست و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
آنرا از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
مادی و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است
دین اسلام و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است و در و از آن قلع است

[illegible]

طاليس

سید و جہاد

سیارادو

[illegible][illegible][illegible]

الحق
حجازي

مشغل باشد و العلم عند الله تعالى و تقدس انعام کتاب بنمونه علمه و کتب
در این مکتب و غیره که بر ای روشن و صمیمی و کتب ان باب فضیلت و
اصحاب خیر و عین مشایخ کلام نقل و نیز او منبیهان ایام جلاله و کماله
مکاتب و مصنفان عن الکرامات فی شأنهم که این کتاب بنظر ما کاتبان مکتب
و نیز که در حدیث و تفسیر و کلام و فقه و اخلاق و این علم و ترتیب و اختصار
این کتاب و با وجود کثرت و وقوع حوادث و نقل و ایام مشغول و مشغولات
و زحمت و مشغول که از این کتابت زمان و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
از سبب این کتابت و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بعد از این و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بلا کشید و در معین و اصناف و اعراض و انواع امر از نازل میگشت چنانکه
اسباب و حصرش نامعین و بلا و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
شکست و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
لشکر و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بر صیانت و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
جود و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
سلطان و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
طبع و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
که در حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

درشت

درشت فرمود و در دست برد و مای عظیم خود و حضرات ای حسین کثوره
بر مکتب و در وقت و دست و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
توفیق و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
علا و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
این فتون غایت ساعی و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
دو و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
آورد و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و اسباب و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
قصر و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
نزد و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
باطلاق و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
چهل و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
مستفاد و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بیت و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
زاد و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
سخن و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بقه و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

ذیل

روایات و تشیع این کتاب و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و تحقیق و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
کتاب و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و در حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بر حجت و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
فان و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
این منظوم و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
از حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
چون از کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
من و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
الکلام و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
یکون و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
نار و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
مخط و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
که در حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بر کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بر کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

ذیل و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
پسند و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و در حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
با و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
بیت و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
از حدیث و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
خدا و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
این و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
عفو و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
در کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
در کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
چون و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال و کمال

بسم الله عین بشارت و در آن حضرت مشق خاک چه بر او افتاده انداخت
 در آن ملک جگر خدایا تا پاک چه بکشد و چه مافراخته **شعر** الهی است
 تو فصل عظیم وانی فدا خطایا فاعف عقی و طلق ذیلت بالاحسان حسن
 فحق بالکرام حسن طلق بقبل ووف وارحم علی دعا علی سبب یارب یجفی
 و خود جزا آن حضرت این مراد که توان غلبت نام نام زین العابدین عم
 مریدت اذ کان غیر الله الموعظة فکان الله الرزاق من مبعده الغایده الی
 عبده الخاص تا کا مقربا للذوب و قد دعا کا فان ترجمه فانت لذات اهل
 وان تطردن برحم سوا کا کناه خود به یزدی خود و خود بر بندم بخود و یار کینه
 عفو پیش تو نام از آن به پیش تو کلام کناه به یزدی که تا بن کینه خود متعلق
 بشام و از این مشغولات دلاویز و منظومات طریک نکیز و الفاظ مستحسن
 بله نظر از رضا و حق و خدا را صلی و شیخ و طوق به دست و داخل
 خط و خارج روضه رضا گفته کبریا صغیرا قلیا که کبریا مقدم استخفاف و قلم
 اعتدال پیش قدم میگویم **شعر** انا من لیس منک الخیر یعفون عن عیایک
 استغیرا تا العبد المذنب و انما سید المرسلین فان عن یقین **البیت**
 معنی توان تغفروا و انت به جلیب یاس من بری مد التوضیحا بها فظلم اللیل
 الیهم الایلی در یزدی با طعنه و فخر و ما و الخ فی تلك الاعظام الخ اغفر لید
 تا بن خطا نامه ما کان منافی الزمان الاول چه سجد پیش حضرت هر گاه چه
 حاجت نزد الطیت عن و خامی بهیلا بر که مکه راه طلب نیست که امروزی و یزدی

ادب نیست

ادب نیست: نیاز و خواست حاجت نیازم در بین حضرت من آن خلدت نثارم
 زینان که نیاز یزدی نیاز خدایا و نثار تو بر حاکم کواهی با کرمه دور و دورم از رفاقت
 خستیم دور و حاکم خدایا ز فو قان که حکم شریک من بنیوم زمان این نری کردن
 کوان زمان رضا جز رفاقت نیست چه بگویم سخن خود حق ما نیست بجا دانهم ما شتی پیش
 که تا به جیت رای پاک نزدان به چنان حبلان الای خدام که هر کرمی ندانم که کجایم به چنان
 که کرد کثرت و عدل و یی که جزوی در نظری نادیدم نبوی غلبه کفتم با این جکا راست
 منم فانی و یانی که دگا راست رضا حق خدا جریب از آنکس برین که بخیر کرد سخن پس
 ختم کلام **لبی** کلمات احصاء و با علته العدل و با عبود کل الملک و یانی اذ انتفاء فعل
 و یا ملتوی با دبی حرکات الاول از دنیا واحد القلب و صفاء العین ما دمت فی عالم
 الکلیب و اخدم خافتنا علی الاسلام محض محمد و آل محمد الکتاب و الحمد لله اوله و آخره

بسم الله الرحمن الرحیم
 یا رب العالمین

و ظاهر و باطنا
 و صلا الله علی خیر
 و آله اجمعین
 الطیبین
 الطاهرين

و اخته بالخی فی الشادس من شهر ربيع الثاني سنة ۱۲۸۱ اربعه عشر و صفات و صفات بعد الف
 من الحجة النبویة صلا الله علیه

انهار همی مرتی هاک سود
 الخیسة اطفی بهم خرا الوباء الحاحیه
 المصطفی و المرقنی و ابناهما و الفاکه
 یامن لطیف لم یزل الطف بنا فیما نزل
 انت القوی نجنا عن قهرک یوم
 الخلیل

اگر روزی که ما را شاد
 بر جای که کند نوسه در
 چهار گوشه آن خوانده
 که از آن روزگار دور
 روزی که در آن روزگار

۹	۹۹۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
۵۰	۹۹۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

حسین بن علی
 علیه السلام
 و آله
 و سلم
 و آله
 و سلم
 و آله
 و سلم
 و آله
 و سلم

MADE IN JAPAN
 28 X 40 YDS
 Bussan Kaishu

